

Nem a lovak erejében
telik kedve,
nem a férfiak erejében leli
örömét.

Azoknak örül az Úr,
akik félik őt,
és akik reménykednek
az ő kegyelmében.

Zsolt 147, 10–11

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

LXXXII. évf. 12. (4046.)
2026. március 22.
Ára 475 Ft

Fotó: Merényi Zita

Több figyelem, több jelenlét

Szlávik Bence, a Katolikus Szeretetszolgálat szakmai főigazgató-helyettese az innovációról és az emberi méltóságról

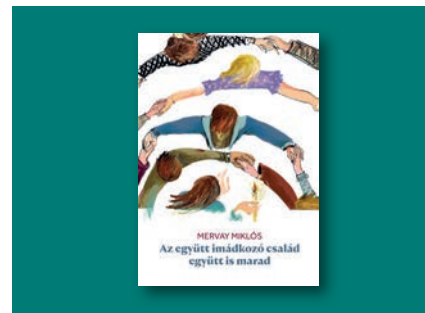
4–5. oldal

Kothencz János a gyermekvédelem kihívásairól 10–11. oldal

Boldog Bódi Mária Magdolna-ereklye Budapesten 16–17. oldal

Új könyvünk – a családoknak 20. oldal

Az Egyház nem zárkozhat be önmagába

Az általános kihallgatást március 11-én, szerdán a Szent Péter téren tartották, ahol a Szentatyá az Olaszországból és a világ más tájairól érkezett hívőkkel és zarándokcsoportokkal találkozott. Ennek keretében folytatta a II. Vatikáni Zsinat dokumentumairól szóló katekizissorozatát. Mai beszédének témája: *A Lumen gentium dogmatikus konstitúció – Az Egyház mint Isten népe*. A Szentatyá több nyelven is összefoglalta katekizisét, majd üdvözölte a jelen lévő hívőket. Az általános kihallgatás a Miatyánk elimádkozásával és az apostoli áldással zárult. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes katekizisének fordítását adjuk közre.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott benneteket! Folytatjuk a *Lumen gentium* dogmatikus konstitúcióról szóló elmélkedésünket. Ma a második fejezettel foglalkozunk, amely Isten népéről szól. Isten, aki megteremtette a világot és az emberiséget, és aki minden embert üdvözíteni akar, úgy viszi végbe üdvözítő művét a történelemben, hogy kiválaszt egy konkrét népet, és annak körében lakozik. Ezért meghívja Ábrahámot, s olyan nagyszámú utódot ígér neki, mint az ég csillagai és a tenger fövénye (vö. Ter 22,17–18). Ábrahám gyermekeivel – miután kiszabadította őket a rabszolgaság állapotából – Isten szövetséget köt, kíséri őket, gondjukat viseli, és valahányszor eltévednek, összegyűjti őket. Ezért e nép identitását Isten cselekvése és a belé vetett hit adja meg. Arra kap meghívást, hogy világosság legyen a többi nemzet számára, mint egy világítótorony, amely magához vonzza az összes népet, az egész emberiséget (vö. Iz 2,1–5).

Akik hittel tekintenek Jézusra

A zsinat kijelenti: „Mindez azonban csak előkészítése és előképe volt annak az új és tökéletes szövetségnek, amely majd Krisztusban köttetik meg, s annak a teljesebb kinyilatkoztatásnak, amelyet Isten megtestesült Igéje fog közvetíteni” (LG 9). Krisztus ugyanis az, aki testének és vérének ajándékában önmagába gyűjti és végérvényesen összegyűjti ezt a népet. Ez a nép immár minden nemzetből származó emberekből áll. Egységét az adja, hogy a Feltámadott Lelke által vezérelve hisz Krisztusban, ragaszkodik hozzá, és az ő életéből él. Ez az Egyház: Isten népe, mely Krisztus testéből táplálkozva létezik (vö. Joseph Ratzinger: *Il nuovo popolo di Dio*, Queriniana, Brescia, 1992, 97.), és amely maga is Krisztus teste (vö. Yves Congar: *Un popolo messianico*, Queriniana, Brescia, 1976, 75.); nem egy a többi nép közül, hanem Isten népe, melyet ő hívott össze, és amely a föld minden népéből származó férfiakból és nőkből áll. Egységessítő elve nem egy nyelv, egy kultúra vagy etnikum, hanem a Krisztusba vetett hit: ezért az Egyház – a zsinat gyönyörű megfogalmazása szerint –

„azoknak a gyülekezete, akik hittel tekintenek Jézusra” (LG 9).

Az Egyház messiási nép, épp azért, mert feje Krisztus, a Messiás. Akik ehhez a néphez tartoznak, nem érdemekkel vagy címekkel dicsekszenek, hanem csupán azzal az ajándékkal, hogy Krisztusban és általa ők Isten leányai és fiai. Ezért minden feladatot és szerepkört megelőzően az számít igazán az Egyházban, hogy Krisztusba oltottak és kegyelemből Isten gyermekei vagyunk. Egyben ez az egyetlen tiszteletbeli cím, amelyre keresztényként törekednünk kellene.

Azért vagyunk az Egyházban, hogy szüntelenül befogadjuk az életet az Atyától, és hogy az ő gyermekeiként és egymás testvéreiként éljünk. Következésképpen a kapcsolatokat szabályozó törvény az Egyházban a szeretet, ahogy azt Jézusban kapjuk és megtapasztaljuk. Az Egyház végcélja pedig Isten országa, amely felé az egész emberiséggel együtt halad. A Krisztusban, minden férfi és nő Urában és Üdvözítőjében egyesített Egyház sosem zárkozhat be önmagába, hanem mindenki felé nyitott és mindenkiért létezik. Ha a Krisztusban hívők tartoznak is az Egyházhoz, a zsinat emlékeztet bennünket arra, hogy „Isten új népébe minden ember meghívást kap.

Következésképp ezt a népet, noha mindig egy és egyetlen, ki kell keresztelni az egész világra és minden történeti korszakra, hogy megvalósuljon Isten terve, aki kezdetben egy emberi természetet alkotott és elhatározta, hogy „szétszóródott gyermekeit egybegyűjti” (LG 13). Ezért azok is, akik még nem kapták meg az evangéliumot, valamiképpen Isten népéhez vannak rendelve. Az Egyház pedig, Krisztus

küldetésével együttműködve, arra kapott meghívást, hogy mindenütt és mindenkinek hirdesse az evangéliumot (vö. LG 17), hogy mindenki kapcsolatba kerülhessen Krisztussal. Ez azt jelenti, hogy az Egyházban mindenki számára van hely és kell is lennie helynek, és hogy minden kereszténynek hirdetni kell az evangéliumot, és tanúságot kell tennie róla abban a környezetben, ahol él és tevékenykedik. Ez a nép így mutatja meg katolicitását: befogadja a különféle kultúrák gazdagságát és erőforrásait, ugyanakkor felkínálja nekik az evangélium újdonságát, hogy megtisztítsa és felemelje őket (vö. LG 13).

Az üdvösség egyetlen bárkája

Ebben az értelemben az Egyház egy, de mindenkit magában foglal. Ezt egy kiváló teológus így fogalmazta meg: az Egyház „az üdvösség egyetlen bárkája, melynek be kell fogadnia tágas belsejébe az emberi sokféleség minden formáját; az egyetlen menyezős terem, melynek felszolgált ételeit az egész teremtés szolgáltatja; Krisztus varratlan ruhája, mely ugyanakkor József sokszínű köntöse” (vö. Henri de Lubac: *Cattolicismo. Aspetti sociali del dogma*, Jaca Book, Milano, 1992, 222.).

A remény nagy jele – különösen napjainkban, amikor megannyi konfliktustól és háborútól szenvedünk –, hogy az Egyház olyan nép, amelyben a hit erejéből különböző nemzetiségű, nyelvű és kultúrájú nők és férfiak élnek együtt: ez az emberiség közepébe helyezett jel profétai felhívás arra az egységre és békére, amelyre az Atyaisten minden gyermekét meghívja.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

XIV. Leó a közel-keleti konfliktus felelőseihez: Tűzszünetet!

Március 15-én, nagyböjt negyedik vasárnapján a Szentatya a vatikáni Apostoli Palotában lévő dolgozószobájának ablakából imádkozta el az Urangyalát a Szent Péter téren összegyűlt hívőkkel és zarándokokkal. XIV. Leó pápa az Angelus elimádkozása után a közel-keleti helyzetre tekintettel határozott felhívással fordult a konfliktus felelőseihez.

A Szentatya a következőket mondta az Urangyala-imádság elmondása után:

„Kedves testvéreim! Két hét óta a Közel-Kelet népei a háború kegyetlen erőszakát szenvedik el. Ártatlan emberek ezreit ölték meg, és még sokkal többen kényszerültek elhagyni otthonukat. Ismét elmondom: imáimban közel vagyok mindazokhoz, akik elveszítették szeretteiket a támadásokban, melyek iskolákat, kórházakat és lakott területeket értek. Nagy aggodalomra ad okot Libanon helyzete. Kívánom, hogy megnyíljanak a párbeszéd olyan útjai, melyek segítik

az ország vezetőit, hogy tartós megoldásokat találjanak a jelenlegi súlyos válság kezelésére, valamennyi libanoni érdekében.

A Közel-Kelet keresztényeinek, továbbá minden jóakarátú nőnek és férfinak a nevében a konfliktus felelőseihez fordulok: tűzszünetet! Nyíljanak meg ismét a párbeszéd útjai! Az erőszak sosem hozhatja el a népek által várt igazságosságot, stabilitást és békét.”

Fordította: Tózsér Endre SP

Ibrahim Faltas OFM

Mennyi fájdalom nehezedik erre az áldott földre!

Fotó: Fábrián Attila

Március 12-én egy rakéta törmelékei eltalálták a Szentföldi Kusztdia által működtetett általános iskolát a Jaffa-kapunál. Az épület üres volt, mivel február 28. óta senki sem járhat iskolába. Így újabb tragédia kerülte el a várost. Az alábbiakban Ibrahim Faltas OFM, a Szentföldi Ferences Kusztdia iskolái felelősének gondolatai olvashatók.

Jeruzsálem óvárosát is elérte az erőszak, amely szorításban tartja az egész Közel-Keletet: rakétatörmelék csapódott be a Szentföldi Ferences Kusztdia által működtetett általános iskolába, a Jaffa-kapunál. Ezek nehézfém darabok, amelyek nagy sebességgel zuhannak alá, és amelyek ölni, pusztítani képesek. Nem szenvedtünk komoly károkat, és hála Istennek, nem voltak gyerekek, sem tanárok, sem más dolgozó az iskolában. A jelenlegi katasztrófa közepette ez újabb tragédiához vezethetett volna.

Aki a jeruzsálemi óvárosban él, annak nincs hová menekülnie, ahol biztonságban lehetne; nincsenek óvóhelyek, és nincs lehetőség

sem ilyenek építésére, vagy más biztonságos helyek kialakítására. A Beit Sahour-i Pásztorok mezején is lezuhant egy rakétadarab a palesztin kápolna közelében. A méretei olyanok, hogy már belegendolni is félelmetes, mi történhetett volna, ha éppen a közelben tartózkodik valaki.

A rakéták és drónok azoknak a kezei és karjai, akik nem akarják látni a megtört emberiség szemében a kétségbeesést, akik nem érintik meg az ártatlanul meghaltak élettelen testeit, akik nem hallják a gyermekek néma fájdalomkiáltását. Továbbra is sok rakéta hullik a libanoni határvidékre. A helyzet szörnyű, az emberek félnek, kétségbeesettek és rettegnek. Szerdáról csütörtökre virradó éjjel körülbelül kétszáz rakéta csapódott be, a rá következő éjjel pedig újabbak, amelyek miatt hatvanan megsebesültek.

A háború halált és szenvedést zúdít a libanoni népre; több mint ötszáz ezren menekülnek a romba dőlő városokból. A kiszolgáltatott emberek, a fogyatékkal élők, az idősek és a gyermekek ki vannak téve a hidegnek, élelem és alapvető ellátás nélkül. Mindeközben Jeruzsálem továbbra is le van zárva: aki nem

az óvárosban lakik, nem léphet be a várost körülvevő kapukon. Jeruzsálem, a szent város, két hete nem fogadhatja a három monoteista vallás híveinek imáit.

Március 13-ra, péntekre a jeruzsálemi keresztény iskolák tanulói számára szerveztünk keresztutat, de a hatóságok a veszélyes és feszült helyzetre hivatkozva nem adták meg erre az engedélyt. Az iskolák már régóta készítik elő a tizennégy állomáshoz tartozó szövegeket: ezek olyan szavak és gondolatok, amelyek összefoglalják azoknak a gyermekeknek a szenvedéseit és aggodalmait, reményét és hitét, akik korukhoz képest súlyos és megrendítő helyzeteket élnek át.

Az ideai keresztút logójának grafikája nagyon jelentőségteljes: egy keresztet terveztünk, amelyen a „Mi vagyunk a föld sója” felirat olvasható. A kereszt faanyagán négy kar nyúlik egy vörös szív felé, amely a két keresztág találkozásánál helyezkedik el, és amelynek gyökerei a jeruzsálemi tizenöt keresztény iskolát szimbolizálják. Erőtéljes és egyértelmű utalás ez a mai keresztény gyermekekre és fiatalokra, akik a holnap asszonyai és férfiai lesz-

nek, és akik hűek akarnak maradni gyökereikhez azon a földön, ahol a kereszténység született, azon a földön, ahol elődeik is hitben éltek.

A Krisztusban való élet mély értelme: „Maradjunk meg az egységben és a kitartásban!” A diákok – kicsik és nagyok egyaránt – már leírták személyes gondolataikat, olvasmányokkal és énekekkel készültek, rajzokat és plakátokat alkottak. Ezeket magukkal viszik majd a keresztútra, ahol Urunk szenvedéseiről elmélkedve felajánlják az ártatlanok szenvedéseit is, és békéért könyörögnek. Reméljük, hogy jövő pénteken a gyermekekkel együtt végigjárhatjuk a Via Dolorosát; reméljük és imádkozunk, hogy ez megvalósuljon! Mi, ferencesek sem jártuk be a Via Dolorosát a keresztút imádságaival, ami pedig különösen fontos ebben a nagyböjti időszakban.

A Szent Sír és az Utolsó vacsora terme továbbra is zárva van, ahogyan továbbra maradt a Templomhegy is a ramadán utolsó péntekének imájára, és a siratófal sem látogatható. Mennyi fájdalom nehezedik erre az áldott földre!

Fordította: Hollósi Judit
Forrás: Vatican News

Több figyelem, több jelenlét

Szlávik Bence, a Katolikus Szeretetszolgálat szakmai főigazgató-helyettese az innovációról és az emberi méltóságról

Vajda Norbert főigazgató február elsejétől a Katolikus Szeretetszolgálat megbízott szakmai főigazgató-helyettesévé nevezte ki Szlávik Bencét. Vele készült beszélgetésünkben olyan modern technológiai fejlesztésekről is szó esett, mint például a VR-szemüveg felhasználása az idősgondozásban vagy a webkamerás mozgásfejlesztés, melyek első hallásra talán nem kapcsolódnak szorosan a katolikus szervezetről kialakult hagyományos képhez.

– Hogyan alakult az eddigi pályája?

– Tizenegy éve vagyok a Katolikus Szeretetszolgálatnál. Részmunkaidős szakmai koordinátorként kezdtem, majd projektmenedzser lettem. Három és fél évvel ezelőtt kineveztek szakmai csoportvezetőnek, idén pedig abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy főigazgató úr kinevezett a szervezet megbízott szakmai főigazgató-helyettesévé. Sokáig betöltetlen volt ez a pozíció. Három és fél évvel ezelőtt már pályázni lehetett rá, akkor kaptam a csoportvezetői megbízatást, ami szakmailag és vezetői tapasztalat szempontjából is felkészített a mostani kinevezésre.

– Miért éppen most vált időszerűvé a pozíció betöltése?

– A szervezet az utóbbi években szakmai szempontból megerősödött a szolgáltatások bővülése és a különböző projektjeink által. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatásai mentén sok olyan változtatás, fejlesztés történt, ami lehetővé teszi, hogy a legkisebektől a legidősebbekig, a csecsemőktől a Parádán most köszöntött százhat éves néniig mindenkiről gondoskodni tudjunk, és részt vegyünk a társadalom különböző csoportjainak életében. Az elmúlt években a munkámhoz tartozott a cikluskövetés és a Uospace-projekt. Az előbbi főként a meddőséggel küzdő párokat, az utóbbi a fiatalokat szólítja meg. Ezek mellett minden évben alapítottunk vagy átvettünk egy-egy intézményt. 2023-ban az Alkoholistamentó Szolgálat került a Katolikus Szeretetszolgálat fenntartásába. 2024-ben alakult meg az első kifejezetten egészségügyi intézményünk, a veszprémi Bara-ház, ahol korai fejlesztéssel, illetve mozgásrehabilitációval segítjük a kisgyermeket. Tavaly a leányvári Hivatásórző Házat vettük át, amely az egyházi szolgálatban élők számára biztosít szakmai és lelki kísérést addiktológiai érintettség esetén. Ezekon kívül több állami fenntartású időotthon átvétele során is feladataim voltak a megfelelő szakmai kritériumok meghatározásában, majd később bevezetésében.

– Van olyan terület, ami különösen a szívéhez nőtt?

– Tavaly kezdtünk foglalkozni a lakóink életminőségét javító innovációkkal. Nagy örömmel veszek részt ezekben, különösen kedvesek számomra a kognitív, a vizuális stimulációs és a mozgásrehabilitációs fejlesztések.

– Mik ezek pontosan?

– Tavaly VR-szemüvegeket vásároltunk, melyeket megfelelő szakmai előkészítést követően szeretnénk jól használni az idősellátásban, valamint a szociális ellátás más területein is. Sok esetben segíthet a demenciával élők kognitív képességeinek megtartásában, ha ismerős helyszínt látnak, emlékeznek. A VR-szemüveg segítségével a virtuális térben el tudjuk vinni őket oda, ahová kellemes emlékeik fűződnek. A szemüvegbe fel tudunk tölteni egyedi igények mentén rögzített helyszíneket és Youtube-videókat is, így a felhasználók virtuálisan akár Párizsba is eljuthatnak. Az ágyhoz kötött, fekvő ellátottainknak is felüdülést jelenthet egy-egy ilyen „utazás”, szép élményeket szerezhetünk nekik vele.

A győri Széchenyi István Egyetemmel együttműködésben telerehabilitációs projektünk indul a XXIII. János Otthonban, Máriaremetén. Ennek keretében műszaki eszközökkel támogatott mozgásfejlesztő, illetve izomtömeg megtartását célzó gyógytornát biztosítunk időseknek. A projekt azért fontos, mert éppen ennek a korosztálynak van a legnagyobb szüksége mozgásterápiára és rehabilitációra, például egy combnyaktörés után. Az egyetem által fejlesztett program arra épül, hogy a felhasználó egy webkamera előtt állva a kijelzőn látható mozgásort kövesse és utánozza. A gép jelzi, hány százalékban sikerült teljesítenie a feladatot, legyen az karkörzés, terpeszállás, guggolás vagy kitörés. A győri egyetem eredetileg kifejezetten sportolók számára készített

mozgásfejlesztő programokat, így a Katolikus Szeretetszolgálattal együttműködve számukra is új terület az idősokornak a tornáztatása. A Máriaremetén beállított eszközön fogjuk tesztelni, hogy mindez hogyan működik időotthoni környezetben.

A Nutricia céggel is közös programot dolgoztunk ki, mert fontosnak tartjuk, hogy lakóink számára biztosítani tudjuk a megfelelő táplálkozást, akár az ehhez szükséges étrend-kiegészítők által. A cégtől szakmai támo-

gatót kaptunk, hogy felmérjük ezer ellátottunk állapotát, és lássuk, van-e köztük alultáplált, illetve kinek van szüksége táplálásterápiára. Ha kell, speciális gyógyászati célra szánt tápszerek és étrendkiegészítők segíthetik a megfelelő energia- és tápanyagbevittelt. Egyre fontosabbá válik otthonaink egészségügyi ellátásának minőségbiztosítása. A gondozás mellett mind nagyobb mértékben hárulnak intézményeinkre ápolási feladatok is: ilyen az infúzió bekötése vagy éppen a szondatáplálás. Szakmai fejlesztésnek köszönhetően ma már minden otthonunk rendelkezik szakápolási engedéllyel, és biztosít egészségügyi ellátást.

– Mit szólnak a lakók a digitális fejlesztésekhez?

– Bár az ellátottaink javarészt nem abból a korosztályból valók, amely digitális eszközök között nőtt fel, mégis vannak, akik szívesen használják ezeket. Sokan skype-oltak a covid-járvány alatt, így tartották a kapcsolatot a családtagjaikkal, ismerőseikkel. Az otthonainkban élők egyre több digitális eszközzel találkoznak, így várhatóan nem fognak idegenkedni ezektől.

– Milyen lehetőségeket rejt a mesterséges intelligencia felhasználása a gondozás területén?

– Magyarországon a mesterséges intelligencia terápiais felhasználása még gyerekcipőben jár, a tengerentúlon talán már elterjedtebb. Különösen fontos terület számomra a digitális transzformáció. Egyre több olyan szoftverrel dolgozunk, amely segíti az adminisztrációt, hatékonyabbá teszi a munkát, és a szolgáltatást is magasabb szintre emeli. Például van olyan szoftver, amely az adatok elemzésével jelezheti, ha valakinek szüksége van táplálásterápiára vagy orvosi segítségre. Létezik olyan szervezet, amely a mesterséges intelligencia segítségével csökkenteni próbálja a demencia

súlyosbodásának esélyét. A technológia emellett a szenvedélybeteg-ellátásban is jelen lehet, például a VR-szemüvegek vagy virtuális avatárok használatával. Egy terápiás munkatársunk ötlete volt, hogy a VR-szemüveget a nemet mondás képességének fejlesztésére, begyakoroltatására is alkalmazni lehetne, például úgy, hogy egy avatár virtuális szituációban meghívja az alkoholfüggőséggel érintett ellátottat egy sörre. Az intézményeink mostanában kapják meg a VR-szemüveget, a készülékek használatáról nemrég szakmai napot tartottunk. Ezeknek az eszközöknek további előnyük, hogy a dolgozóink is használni tudják őket, egy nehéz nap végén például kikapcsolódhatnak a segítségével, mondjuk, a tengerparton.

– Nem veszélyes ez?

– Ha nem vigyázunk, addikciót okozhat. Fontos a szakmai iránymutatás, amit mindenki meg fog kapni a használathoz. Ebben különböző megkötések szerepelnek, például az, hogy a készüléket javasoltan csak heti egy alkalommal lehet használni, tíz-húsz percig. A keretek megtartása elengedhetetlen. A telerehabilitációs eszközök használatánál is mindenképpen

ködni, már félszavakból is értjük egymást. Az operatív feladatok hozzám tartoznak. Az eddig felsoroltakon kívül meg kell még említenem a képzésszervezést is. A szociális területen dolgozó kollégáknak ugyanis továbbképzési kötelezettségük van, ugyanúgy, mint az egészségügyben dolgozóknak vagy a pedagógusoknak. A Katolikus Szeretetszolgálat néhány éve állami intézményeknek és más egyházak intézményeinek is szervez továbbképzéseket országos szinten. Tavaly több mint hetven ilyen kurzust tartottunk a folyamatosan érkező igények miatt. Sok teendőnk van módszertani központként is: ellátjuk az országot valamennyi katolikus szociális intézményének szakmai támogatását, segítséget nyújtunk például jogszabály-értelmezésben, szakmai program megírásában. Részt veszünk az állam által működtetett Területi Szakmatámogatási Rendszerben (TSZR) is, ennek keretében Pest és Nógrád vármegyében nemcsak egyházi, hanem állami, önkormányzati és civil intézményeknek is szakmai segítséget nyújtunk.

– Kikkel dolgozik együtt?

– A központban nyolc-tíz munkatárssal dolgozunk az innovációkon, különféle projekteken.

szükség van gyógytornász jelenlétére, hogy meglegyen a tudatosság, a kontroll. Lényegesnek tartjuk, hogy mielőtt egy lakó webkamerát használ, megfelelően felkészítsük őt, felmérjük a kockázatokat, meggyőződjünk arról, milyen az egyensúlyérzéke, bekerülhet-e egyáltalán virtuális térbe. A pilotprojektek sokszor a buktatók és kockázatok miatt haladnak lassan. Nagyon oda kell figyelni, ha bevezetünk valamilyen fejlesztést, újdonságot.

– Hogyan osztják meg a munkát Vajda Norbert főigazgatóval? Mi az Ön feladata?

– A főigazgató úr tizenegy éve a főnököm, főigazgatóként hat éve. Jól tudunk együttmű-

Nagyon elégedett lehetek, mert színes és jó a csapatom, büszke vagyok a kollégáimra. Van közöttük jogász, gyógypedagógus, konduktor, szociológus, szociálpolitikus, műszaki-technikai segítő munkatárs, hangterápiával foglalkozó kolléga, közösség-szervező. A szervezet számára fontos a gazdasági stabilitás, ezért külön ki kell emelnem Pocsai Valéria gazdasági főigazgató-helyettes asszonyt és a munkatársait, velük szintén napi kapcsolatban vagyok. A Katolikus Szeretetszolgálat központjának dolgozói mellett az intézményeink vezetőire és minden elkötelezett munkatársunkra óriási szükségünk van, csak így tudjuk mindennap jól szolgálni a ránk bízottakat.

– Van víziójuk arról, hogy merre fejlődnének tovább a következő huszonöt évben?

– Mióta itt vagyok, unalmas évünk még nem volt. A püspöki konferencia segítségével a folyamatosan érkező kihívásokra válaszolunk. A következő években szeretnénk még magasabb szintre emelni a szolgáltatásainkat. Fontosnak tartjuk, hogy differenciált ellátást biztosítsunk az otthonainkban, hiszen egy autizmussal élőnek a fogyatékossgal élők otthonában, egy krónikus, ágyhoz kötött lakónak az idősothonban vagy egy speciális igényű kisgyerekeknek a korai fejlesztésben nagy szüksége van erre. A szervezési és menedzsmentfolyamatok hatékonyabbá tételével is sokat foglalkozom, hogy azok minél jobban segítsék a szervezet működését.

Meggyőződésem, hogy minden szakmai fejlesztésünk és innovációnk csak akkor hiteles, ha a küldetésünket szolgálja: az ember méltóságának védelmét és a ránk bízottak személyes kísérését. A technológia számunkra nem öncél, hanem eszköz ahhoz, hogy több figyelmet, több jelenléteket és nagyobb biztonságot tudjunk nyújtani. A Katolikus Szeretetszolgálat lényege végső soron nem változik, csak a formái alakulnak a kor kihívásai szerint. A katolikus szociális ellátáshoz a szakmai gondoskodáson túl hozzátartozik a hitből fakadó szeretet is. A zarándoklatok, a közös események – például egy látogatás a Mátraverébély-Szentkút Nemzeti Kegyhelyen vagy a budapesti Szent István-bazilikában bemutatott szentmise – közösséggé formálnak bennünket. Örülök, hogy lehetőségem van megélni mindezt a ministrálások során is, a szervezet számára tartott szentmiséken, az oltár szolgálatában, Isten jelenlétében.

– Milyen belső meggyőződés hajtja, mi ad erőt ehhez a szerteágazó és nagy felelősséggel járó feladathoz?

– A mindennapokhoz a családom és különösen a feleségem ad erőt és biztos háttérrel. Mielőtt a Katolikus Szeretetszolgálathoz kerültem, már akkor is nagyon fontos volt számomra, hogy katolikus közegben dolgozzam és tegyek másokért. Régebben ugyan nem úgy terveztem, hogy szociális területen fogok dolgozni, de lehetőséget kaptam erre, amiért nagyon hálás vagyok. Ez a hála áll a háttérben annak, hogy a szeretetszolgálatnál szeretném előmozdítani a munkámmal a fejlődést, a tudatosságot, a megbecsültséget, és azon vagyok, hogy értékeket hozzunk létre, illetve a már meglévő értékek még inkább láthatóvá váljanak. Csoó Lászlóné Marika, korábbi kollégám és mentorom, nagyon sokat segített nekem ebben. A Katolikus Szeretetszolgálat lelialátat számomra. Az intézményvezetőikkel napi kapcsolatban vagyok, közös értékrend és cél mentén, elhivatottan végezzük a feladatainkat. Tavaly, amikor a Szeretetszolgálat fennállásának hetvenötödik évfordulóját ünnepeltük, még jobban felszínre került, milyen hittel és odaadással dolgoznak az intézményeink munkatársai. Köszönöm a Jöistennek, hogy itt lehetek!

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

„Uram, ha itt lettél volna...”

(Jn 11, 1–45)

Lázár feltámasztása a leghosszabb evangélium a nagyböjti időben. Ebből adódóan sok minden megragadhatja a figyelmünket a történetből. Elmélkedésünk középpontja az is lehetne, hogy Jézus az ő szenvedése, halála és feltámadása előtt feltámasztja, visszahozza az életbe halott barátját, Lázárt. Ez mintegy előképe a saját feltámadásának, még olyan részletek is egyezést mutatnak, mint a kő elhengerítése a sír bejáratától.

Bőséges teológiai és lelki mondanivalója van Jézus Mártához intézett szavainak is: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog.” Van azonban egy mélyen emberi jelenet ebben az evangéliumi szakaszban, melyben nagyon magunkra ismerhetünk. Ez pedig nem más, mint a Lázár nővéreiből kiszakadó fájdalmas kiáltás: „Uram, ha itt lettél volna, nem

lánya esetében. Jézus nem ér oda „időben”.

Elég különös illet mondani arról, aki örökkévaló, aki azt mondta magáról, hogy „mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok” (Jn 8,58). Egyenesen úgy tűnik, hogy Lázár esetében szándékosan húzza az időt. Tanítványainak mondja is: „örülök, hogy nem voltam ott”. De miért örül? Ő maga adja meg a választ: „hogy majd higgyetek”. Igen, Jézus számára ez a legfontosabb: hogy higgyek benne, bármi történik velem. Higgyek akkor is, ha fáj. Ha úgy érzem, hogy magamra hagy engem, aki szeretem őt, s akit ő is szeret.

Néha, vagy lehet, hogy gyakran, nem értjük: ha semmibe sem kerülne Istennek a világ bármely baját orvosolni, vagy véget vetni bármilyen szenvedésnek, miért nem teszi meg mégsem? Sokak számára

halt volna meg a testvérem!” Szinte halljuk a szemrehányást, amiben a mi időnkénti hiányérzetünk is ott visszhangzik: Hol voltál, Uram, amikor szükségem lett volna rád? Miért kélszelekedsz? Hogy tudsz nem itt lenni, amikor ekkora bajban vagyok?

Ugye, ismerősek ezek a kérdések? Olykor magunk is úgy érezzük, Isten elfeledkezett rólunk, nem válaszol, pedig hívjuk, várjuk, ahogyan Márta és Mária is üzentek Jézusnak: „Uram, akit szeretsz, beteg”. De az Úr nem siet, mintha szándékosan késlekedne: még két napig nem indul útnak. Közben a helyzet emberileg nézve még rosszabbra fordul: Lázár meghal. Ugyanaz történik, mint Jairus

egyenesen megbotráncóztató, hogy bár megtehetné, nem cselekszik. Szóvá is teszik ezt a Lázárt gyászolókat az evangéliumi jelenetben: „Ő, aki visszaadta a vak látását, nem akadályozhatta volna meg, hogy ez meghaljon?”

Jézus azonban tovább szeretne vezetni minket ebből a gondolkodásból a hit felé. A még nem látunk, de mégis hiszünk boldogsága, bizonyossága felé. Mert minden szenvedés, betegség és halál végül Isten ragyogó győzelmében végződik. Nemcsak a betániai Mártának szólnak Jézus szavai, hanem mindannyiunknak: „Ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét!”

Seidel Klára CB

Az Eucharisztia tisztelete

(170/11i)

Folytatva a *Redemptionis Sacramentum* dokumentuma fölötti elmélkedésünket, felismerjük, hogy a papi rend szentségének alapjai – minthogy a papi rend az Eucharisztia szolgálatára és ünneplésére rendeltetett – az Eucharisztia misztériumának abban a kijelentéséből fakad, melyben az Úr önmagát adja az embernek: „Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá.” (Jn 6,51; vö. Jn 6,55–56; 1Kor 10,16) Amikor az Egyház megtöri a kenyeret és áldást mond a kehely fölött, nem pusztán jelképes cselekedetet végez. Ebben a cselekményben felismerjük a mély valóságot, hogy Krisztus maga van jelen a szent színekben. A kenyér az ő teste, a kehely az ő vére; ezért az Eucharisztia az Egyház minden lelki kincsének forrása. A hívő ember nem csupán tanítást kap egy múltbeli eseményről és annak megjelenítéséről, hanem találkozik és egyesül az élő Úrral, aki bennünk akar lakozni, hogy mi is benne maradjunk.

Ez a jelenlét a húsvéti misztériumból fakad. Az apostol szavai – „Krisztus, a mi húsvéti bárányunk, feláldoztatott” (1Kor 5,7; vö. Mt 26,26–28) – feltárják az Eucharisztia mélységét. Az utolsó vacsorán elhangzó szavaiban Jézus nem egyszerűen emlékeztet, hanem a keresztföldön szertartásos, szentségi jelenlétet tétel. Ezért az Egyház minden eucharisztikus ünneplése húsvéti misztériumába kapcsolódik be: a Bárány, a feláldoztatott (átadott – *tradetur*), most is eszed nepe számára. Ezért mondja az Úr határozottan: „Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet bennetek” (Jn 6,53–54 vö. Jn 6,57). Az Eucharisztia nem pusztán jel, hanem az isteni élet kinyilatkoztatása. Aki ezt a kenyeret eszi, az Krisztus életéből él, és így már most részesedik az örök élet ígérésében.

De az Eucharisztia nemcsak befogadás, hanem átalakulás (transformatio). Aki Krisztus áldozatából él, azt az Úr bevonja önatadásába. Ezért szólít fel az apostol arra, hogy testünket adjuk „élő és szent áldozatul” (Róm 12,1; vö. 1Pt 2,5). A hívő ember munkája, öröme és szenvedése így Krisztus áldozatához kapcsolódik, és lelki áldozattá válik az Atya előtt. Az egy kenyérből való részesedés egyúttal az Egyház egységének forrása. Pál apostol tanítása szerint sokan vagyunk, mégis egy testté válunk, mert mindnyájan ugyanabból a kenyérből részesedünk. Az Eucharisztia tehát nemcsak Krisztussal egyesít, hanem egymással is, és így építi fel az Egyházat mint Krisztus élő testét (vö. 1Kor 10,17; 12,27; Ef 4,15–16).

Nem véletlen, hogy az ősegyház életének középpontjában a kenyértörés állt. Az apostolok tanítása, a testvéri közösség és az imádság mind ebből a forrásból merítette erejét. Az Eucharisztia így valóban a keresztény élet csúcsa és forrása lett (vö. ApCsel 2,42). Végül a keresztény beavatás egész útja erre a találkozásra irányul. A hitre jutó ember Krisztushoz közeledik, és amikor részesedik az Eucharisziában, megtapasztalja az Úr ígését: „Aki hozzám jön, nem éhezik.” Az Egyház ebben a szentségben találja meg legmélyebb identitását, mert itt az Úr nemcsak tanítja népét, hanem önmagát adja neki az élet kenyérében.

Sztankó Attila

Evangélium és liturgia

(11.)

A nagyböjt ötödik hetének azzal a liturgikus himnusszal indultunk neki, amelyben azt kértük, hogy „méltókká lehessünk Krisztus Istenünk és az ő kinszenvedéseinek imáadására és dicsőséges feltámadásának ünneplésére”. Tömören foglalja össze ez a pár sor Jézus Krisztus húsvéti misztériumát: Krisztussal élni, vele meghalni, hogy vele támadhassunk fel. A nagyböjt ötödik vasárnapjának evangéliumi szakaszában (Mk 10,32–45) ez a gondolategyüttes egészében megjelenik. Jézus világosan látja a sorsát és annak beteljesedését, ami elől nem hátrál meg. Hármastémát fedezhetünk fel benne, amit liturgikus szövegeink – szokás szerint – alátámasztanak és magyaráznak.

Élet. Első témának az élet gondolatát tekinthetjük. De milyen életét? Világos, hogy azt az életet kell néznünk, amiről Jézus azt mondja: az Emberfia azért jött a világba, hogy „életet adja váltságul sokakért” (Mk 10,45). Semmiképp sem lehet tehát az ember célja csupán a törekvés, a protekcióval való előbbre jutás, amire a Zebedeus-fiak gondoltak (még ha nagyobb távlatban, az örök élet távlatában gondolkoztak is). Sokkal inkább az alázatosságot, a szolgáló állapotot – Jézus nyomán – felvállaló élet a fontos. Ezért buzdít az ünnepi konták: a böjtben való virágzásunk idején „teremjük a lélek megújulását és az erények gyümölcseit”. Illetve egy másik énekben – a szegény Lázár példájára hivatkozva (Lk 16,20) – ezt kérjük az Úrtól: „lelki erényekkel gazdagíts meg” bennünket.

Szenvedés, halál. Jézus látja és elfogadja a sorsát: „az Emberfiát (...) halálra ítélik, és átadják a pogányoknak. Kicsúfolják, leköpdösik, megostorozzák és megölik” (Mk 10,33–34). Sőt! A Zebedeus-fiak figyelmét arra is felhívja, hogy a „szenvedés kelyhé” vár rá (Mk 10,38). De nem hátrál meg. Mert végbe akarja vinni az üdvösség művét, amiért a világba jött. Nem kérdéses, hogy a keresztényeknek őt kell követniük, akár a szenvedés vállalásával is. Itt most csak annyi figyelmeztetést kapunk, hogy „mindenkinek a szolgálója” (Mk 10,44) tudjunk lenni. Énekünk pedig így szól erről: „a szellemi tel megpróbáltatásait elszenvedvén (...) teremjük a lélek megújulását”.

Feltámadás. Földi értelemben véve a világ legnagyobb tragédiáját szenvedte el Jézus: az ártatlan és csúfos halált. De sorsa nem itt teljesedett be, hanem a feltámadásban, amint előre megmondta: „megölik, de harmadnapra feltámad” (Mk 10,34). Beteljesítette a megváltás művét, amiből már csak a pünkösdi Lélek elküldése van hátra. Ha bekapcsolódunk Krisztus húsvéti misztériumába, akkor nemcsak szenvedésében és halálában, hanem feltámadásában is részesülünk. Ha pedig most a nagyböjtöt jól és helyesen végezzük, akkor énekünk szerint „ad nekünk az Úr a földiek helyett mennyei kincset” – egy másik ének szerint: Isten országában, ami „nem évszóból és ivásból, hanem igazságból és önmegtartóztatásból áll az életszentséggel egyetemben”. A nagyböjtben továbbhaladva érdemes komolyan venni a liturgikus ének figyelmeztetését: „Serkenjünk föl hát, hogy készen találjon bennünket (az Úr), hogy így elnyerhessük a hervadhatatlan koszorúkat!”

Ivancsó István

Svéd Szent Katalin

Március 24.

1484-ben VIII. Ince pápa megengedte, hogy Karin Ulfsdottert, akit bár nem avattak akkor még szentté, de 1381-es halála óta szentként tisztelték, szent anyja mellett a Brigitta-rend második alapítójának tekintsék. Édesanyja, Brigitta halála után neki kellett befejeznie a rendalapítás művét.

1331 körül született Ulf Gudmarsson és Brigitta negyedik gyermekeként. Ulf nagy birtokok és jövedelmező őrcbányák tulajdonosa, a svéd uralkodóház rokona, a király bizalmasa és tanácsadója volt. Karint, azaz Katalint Risberg kolostorában neveltették szülei. Amikor tizennygy évesen hazatért, férjhez adták Egard Kyrenihez. Rövid házasságuk alatt férje hozzájárulásával továbbra is vezeklő életet élt, mint Risbergben. Ezekben az években halt meg az apja. Anyja hamarosan egy Alvastra melletti remetelakba vonult vissza. Ott látomásokban megbízatást kapott rendalapításra, valamint arra, hogy menjen Rómába. Ősi családi birtokát, Vadstenát átalakította kolostorrá, és elutazott az Örök Városba. Négy évvel később megparancsolta lányának, hogy utazzon utána. A pápai székhely már negyven éve Avignonban volt, Rómában szétesett a rend. Kecsenyájak legelték a füvet, amely

a Szent Péter-bazilikában sarjadt ki. Brigitta és Katalin zarándokházat rendezett be, járták a nyomornegyedeket, és magukhoz vették az öregeket, betegeket és elárvult gyermekeket. Több mint húsz év telt el így.

1372-ben Brigitta élete utolsó nagy zarándokútjára indult Jeruzsálembe, és azt kívánta, hogy a lánya kísérelje el. Amikor visszatértek, Brigitta már haldoklott. Lelki örököséül Katalint rendelte, aki 1373-ban anyja relikviáival együtt V. Orbán bulláját is magával vitte hazájába. Ez engedélyezte a vadstenai nőknek az alapítónő regulája szerinti életet. 1375-ben már ismét Rómában találjuk, hogy előkészítse anyja szentté avatását. Itt találkozott Sienai Szent Katalinnal. Vadstenában hunyt el.

L. K.

A HÉT LITURGIÁJA

A év

MÁRCIUS 22., NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA (Beáta, Izolda, Lea) – Ez 37,12b–14 (*Belétek oltom lelkemet, és életre keltek.*) – Róm 8,8–11 (*Isten Lelke, aki Jézust feltámasztotta a halálból, bennetek lakik.*) – Jn 11,1–45 vagy Jn 11,3–7.17.20–27.33b–45 (*Én vagyok a feltámadás és az élet.*) – **Zsolozsma:** I. zsoltsárhét – **Énekrend:** Ho 60 – ÉE 541, 414, Ho 60 – ÉE 59, Ho 118 – ÉE 543, Ho 63 – ÉE 91.

MÁRCIUS 23., HÉTFŐ (Mongrovejói Szent Turibiusz püspök, Emőke, Ottó) – Dán 13,1–9.15–17.19–30.33–62 vagy Dán 13,41c–62 – Jn 8,1–11.

MÁRCIUS 24., KEDD (Gábor, Karina) – Szám 21,4–9 – Jn 8,21–30.

MÁRCIUS 25., SZERDA – URUNK SZÜLETÉSÉNEK HÍRÜL ADÁSA, GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY FŐÜNNEPE (Annunciáta, Irén) – Iz 7,10–14 (*Íme, a szűz fogan.*) – Zsid 10,4–10 (*Íme, eljövök, hogy teljessem akaratodat.*) – Lk 1,26–38 (*Kegyelmet találtál Istennél, Mária, gyermeket fogansz méhedben, és fiút szülsz.*) – **Énekrend:** Ho 165 – ÉE 504, Ho 165 – ÉE 266, Ho 137 – ÉE 506, Ho 196 – ÉE 238.

MÁRCIUS 26., CSÜTÖRTÖK (Emmánuel, Manuéla, Tormás) – Ter 17,3–9 – Jn 8,51–59.

MÁRCIUS 27., PÉNTEK (Hajnalka, Augusztá) – Jer 20,10–13 – Jn 10,31–42.

MÁRCIUS 28., SZOMBAT (Gedeon, Johanna) – Ez 37,21–28 – Jn 11,45–57.

MÁRCIUS 29., AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA, VIRÁGVASÁRNAP (Augusztá, Bertold) – Körmenet: Mt 21,1–11 (*Áldott, aki az Úr nevében jön!*) – Iz 50,4–7 (*Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak, de tudom, hogy nem vallok szégyent.*) – Fil 2,6–11 (*Megalázta önmagát, ezért Isten felmagasztalta őt.*) – Mt 26,14–27.66 vagy Mt 27,11–54 (*Éli, Éli, lámá szabáktáni?*) – **Zsolozsma:** II. zsoltsárhét – **Énekrend:** Ho 77 – ÉE 89, 801–805, Ho 71 – ÉE 82, Ho 135 – ÉE 543, Ho 65 – ÉE 90.

Egyházi személyeket tüntettek ki a nemzeti ünnepünkön

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc kitörésének 178. évfordulója alkalmából állami kitüntetésekkel adták át március 13-án, pénteken. Cikkünkben az egyházi díjazottokról adunk hírt.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes március 13-án Sulyok Tamás köztársasági elnök által admányozott állami kitüntetésekkel adta át a Karmelita kolostor épületében.

A Magyar Érdemrend parancsnoki keresztje kitüntetéssel vehette át mások mellett *Marton Zsolt* teológus, a Váci Egyházmegye püspöke, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családbizottságának elnöke több évtizedes lelkipásztori szolgálata, az élet védelme melletti következetes kiállása és a családok megerősítését támogató munkája elismeréseként.

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetéssel jutalmazták mások mellett *Czilli Mátét*, az Esztergomi Hittudományi Főiskola megbízott rektorát, az Esztergom-Budapesti Érseki Bíróság bíráját, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar tudománysszervezési tanácsadóját, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felsőoktatási tanácsadóját, a Vigilia Keresztény Kulturális Alapítvány kuratóriumi elnökét a gondoskodáspolitikai területén végzett kiemelkedő tudománysszervező munkája, valamint az egyházi kulturális értékek megőrzését segítő szolgálata elismeréseként;

*Fekete András*t, a Hajdúdorogi Főegyházmegye hajdúszoboszlói görögkatolikus parókusát több évtizedes, áldozatos lelkipásztori szolgálata, különösen a rendszerváltást követő másfél évtizedben a győri egyházközség megszervezésében vállalt szerepe és közösségépítő tevékenysége elismeréseként;

Keresztes Dénes nyugalmazott agrármérnököt, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége elnökhelyettesét, Nyíregyháza megyei jogú város volt önkormányzati képviselőjét a Nyíregyháza-Jósvárosi Görögkatolikus Egyházközség templomának felépítésében vállalt szerepe, valamint a Keresztény Értelmiségiek Szövetségében a határon túli magyar közösségekkel való együttműködés megerősítése érdekében végzett önzetlen szolgálata elismeréseként;

Latorcai-Ujházi Aranka ikonfestő művészt az egyén és a szent közötti kapcsolatok elmélyítését segítő ikonfestői munkája, kultúraszervező és irodalmi tevékenysége elismeréseként; *Saramó Márta Franciska* nyugalmazott közjegyzőt, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége

Marton Zsolt váci megyéspüspök és Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat igazgatója a kitüntetettek között

tolnai csoportja alapító elnökét a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége tolnai csoportjának megalapítása és megerősítése érdekében tett fáradozásai, valamint a szervezet határon túli magyar közösségekkel való együttműködésének megerősítése terén vállalt önzetlen szolgálata elismeréseként; *Turgonyi Zoltán* filozófust, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Szent II. János Pál Pápa Kutatóközpontja Keresztény Filozófiai Kutatóintézete vezetőjét a magyar tudományos kutatásban és felsőoktatásban folytatott több évtizedes oktatói és tudományos munkája, a Budai Filozófuskör alapító tagjaként és a *Természetjogállam* című kötet írójaként folytatott értékteremtő tevékenysége elismeréseként;

*Szűts Zoltán*t, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Pedagógiai Kara dékánját, tanszékvezető egyetemi tanár, a Neveléstudományi Doktori Iskola vezetőjét, a digitális transzformáció pedagógiai és társadalmi hatásainak kutatásában elért kiemelkedő tudományos eredményei, a neveléstudomány területén végzett iskolateremtő vezetői tevékenysége, valamint a Kárpát-medencei magyar felsőoktatás egységét szolgáló elkötelezett munkája elismeréseként. A Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült többekkel együtt *Bakonyiné Marton Katalin Zsuzsanna*, a Szent II. János Pál Iskolaközpont pedagógusa, az Egyetemi templom Don Bosco Ének- és Zenekarának karvezetője a klasszikus és a modern egyházi zenét hitelesen tolmácsoló karvezetői, illetve zenepedagógusi munkája,

valamint önzetlen közösségsszervező szolgálata elismeréseként;

Kirner Antal Zoltán, a kőszegi Jézus Szíve-templom plébánosa több mint két évtizedes lelkipásztori szolgálata, a családokért, az idősekért és a hátrányos helyzetű gyermekekért végzett odaadó munkája elismeréseként; *Szímicsku Ferenc* esperes, a Hajdúdorogi Főegyházmegye Nagylétei Görögkatolikus Egyházközségének lelkésze több mint négy évtizedes, odaadó lelkipásztori szolgálata és közösségépítő tevékenysége, illetve a rászorulókat és az időskorúakat segítő létvértési Szívvel-Lélekkel Házi Segítségnyújtó Szolgálat létrehozásában vállalt szerepe elismeréseként; *Vajda Norbert*, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója a demenciában szenvedőket és a krízisbe jutott családokat támogató programok elindítása, illetve a fogyatékkal élőket és a társadalom peremére szorultak megbecsülését előmozdító tevékenysége elismeréseként.

Hankó Balázs kulturális és innovációs miniszter, Varga-Bajusz Veronika felsőoktatásért, szak- és felnőttképzésért, fiatalokért felelős államtitkár és Závogyán Magdolna kultúráért felelős államtitkár március 15-e alkalmából kitüntetésekkel adta át a Pesti Vigadóban. A haza érdekeinek előmozdításában és az egyetemes emberi értékek gyarapításában végzett tevékenysége elismeréseként Magyar Érdemrend Tisztikereszt polgári tagozat kitüntetését vehették át mások mellett: *Hargittay Emil* irodalomtörténész, a Magyar Tudományos Akadémia doktora,

az Universitas Kulturális Alapítvány elnöke, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem professor emeritusa, Bölcsészettudományi Karának volt dékánhelyettese; kiemelkedő képzőművészeti

tevékenysége elismeréseként Munkácsy Mihály-díjban részesült mások mellett *Mátrai Erik* képzőművész, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Művészeti Kar egyetemi adjunktusa.

Varga-Bajusz Veronika felsőoktatásért, szak- és felnőttképzésért, fiatalokért felelős államtitkár és Kiss-Hegyi Anita kulturális kapcsolatokért felelős államtitkár március 15-e alkalmából Magyar Arany Érdemkeresztet, Magyar Ezüst Érdemkeresztet és Magyar Bronz Érdemkeresztet adott át pénteken a Pesti Vigadóban. *Török Beáta*, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola könyvtárvezetője, mások mellett a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetésében részesült az egyházi könyvtárak fejlesztése érdekében végzett értékes szakmai és vezetői munkája elismeréseként. *Hernádyne Szemere Rita*, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola főtájkára, mások mellett a Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetését vehette át a főiskola működésének stabilitása és fejlődése érdekében végzett, magas színvonalú és elkötelezett munkája elismeréseként. Szeretettel gratulálunk minden kitüntetettnek, és az Úristen áldását kérjük életükre, munkájukra!

Forrás: MEKH; Kormany.hu
Fotó: Lambert Attila

Iancu Laura Magyarország Babérkoszorúja díjban részesült

Hankó Balázs kulturális és innovációs miniszter, dr. Varga-Bajusz Veronika felsőoktatásért, szak- és felnőttképzésért, fiatalokért felelős államtitkár és Závogyán Magdolna kultúráért felelős államtitkár március 15-e alkalmából állami kitüntéseket adott át.

A magyar irodalom területén nyújtott kiemelkedő teljesítménye elismeréseként Magyarország Babérkoszorúja díjban részesült mások mellett Iancu Laura József Attila-díjas költő, író, a Magyar Művészeti Akadémia

rendes tagja. Iancu Laura (1978) moldvai születésű magyar költő, író, néprajzkutató, napjaink irodalmának egyik legeredetibb alkotója.

Senki nincs a mai költészetben és prózában, akinek munkásságában annyira központi helyet foglalna el az istenhit, mint nála. Eddig több mint tíz szépirodalmi kötetet jelent meg, ebből több verseskötet. Iancu Laura költeményeivel többször megörvendeztette a *Magyar Kurír* és az *Új Ember* olvasóit. Szeretettel gratulálunk minden kitüntetettnek, és az Úristen áldását kérjük életükre, munkájukra!

Kuzmányi István
Forrás: Kormany.hu
Fotó: Merényi Zita

Kurtág György Kossuth-nagydíjat, Lackfi János Kossuth-díjat kapott

Magyarország köztársasági elnöke nemzeti ünnepünk, március 15. alkalmából állami kitüntéseket adományozott. A Kossuth- és Széchenyi-díjakat március 14-én, szombaton adták át az Országházban.

Kossuth-nagydíjat kapott más mellett Kurtág György Wolf-díjas, kétszeres Kossuth- és háromszoros Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, zongoraművész, kiváló és érdemes művész Magyarország számára kivételesen értékes és

korszakos jelentőségű életműve, a magyar klasszikus zene legnemesebb hagyományait formabontó módon megújító zeneművei, világszerte nagy hatást gyakorló művészete, valamint művésznemzedékek számára meghatározó oktatói munkája elismeréseként.

2024-ben a zeneszerzőt, piarista öregdiákot a Piarista Rend Magyar Tartománya Kalazanci Szent József-emlékéremmel tüntette ki.

Kossuth-díjat kapott mások mellett Lackfi János Magyarország Babérkoszorúja és József Attila-díjas író, költő Magyarország számára kivételesen értékes, sajátos kifejezőerő és elegáns könnyedség, ugyanakkor játékos fordulatokban megbúvó magvas gondolatok jellemezte, a gyermekirodalom terén különösen kiemelkedő írásművészete, valamint a szépirodalom népszerűsítését szolgáló sokoldalú tevékenysége elismeréseként. Lackfi János költő a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egyik hírnöke volt, illetve költeményeivel

többször megörvendeztette a *Magyar Kurír* és az *Új Ember* olvasóit.

Szeretettel gratulálunk minden kitüntetettnek, és az Úristen áldását kérjük életükre, munkájukra!

Kuzmányi István
Forrás: MTI
Fotó: Piarista.hu; Lambert Attila

Valós problémákról a sztereotípiák árnyékában

Országos nevelőszülői kampánnyal válaszol a gyermekvédelem kihívásaira a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató

Amikor a gyermekvédelem egyszerre küzd szakemberhiánnyal, előregedő nevelőszülői hálózattal és a területet övező, politikailag is terhelt közhangulattal, nevelőszülő-toborzó kampányt indított a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató. Kothencz János főigazgató szerint a sztereotípiák árnyékában feladatuk a valódi problémák felmutatása, a gyermekek méltóságának megőrzése, a hitelesség erősítése és a gyermekvédelem társadalmasítása. Szegedi központjukban beszélgettünk.

– A Szeged-Csanádi Egyházmegye 2011-től vállal feladatot a gyermekvédelmi szakellátásban. A tízéves jubileumon úgy fogalmazott, hogy a következő tíz év célja elcsendesedni és belső minőséget építeni. Mit értett ezen?

– A gyermekvédelmi szakellátás fenntartóit óriási nehézség elé állítja a terület negatív társadalmi sztereotipizálása. Komoly terhet ró ránk, hogy a politikai kelléktár eszközevé vált a gyermek- és ifjúságvédelem, és tény, hogy bizonyos esetek okán a gyermekvédelem egésze olyan figyelem vetült, ami nem összeegyeztethető az ügy méltóságával. Ebben a kényes időszakban nekünk, fenntartóknak napi szinten tudnunk kell hordozni ezt a közhangulatot. Az érintettek, maguk a gondoskodásba vett gyermekek, a nevelőszülők és a vér szerinti hozzátartozóik is elszenvedik ezt. Ebben a

káros közhangulatban különösen fontos, hogy milyen módon figyelünk az önbecsülésünkre, a szolgálat méltóságára. A gyermekvédelemben dolgozók odaadása hősies helytállás, különösen, ha az elmúlt másfél év történéseit figyelembe vesszük. Nagybőjti készülletben vagyunk, érdemes emlékeztetni magunkat arra is, el kell fogadnunk, hogy ami körülvesz minket, az nem feltétlenül rólunk szól. Nem zavarhatja meg a munkánkat, nekünk a legfontosabb a gyermekekkel való törődés. A nagybőjtben szeretnénk felfedezni magunkban Isten szeretetét, ami nélkülözhetetlen ehhez a szolgálathoz. Ez a hivatásunk alapja. Nem engedjük közel magunkhoz ezt a káros közhangulatot. Nekünk befelé kell figyelnünk, a gyermek gondozhatóságát, méltóságát, rászorultságát kell látnunk, a Megváltó szeretetét közvetítenünk. És odafigyelünk arra, hogyan artikuláljuk a meggyőződésünket, az értékeinket, tehát hogy mit üzenünk magunkról ennek a világnak.

– Mitől lesz hiteles ez az üzenet? És min múlik, hogy befogadásra talál-e a társadalomban?

– Ebben a szolgálatban mindenekelőtt az odaadás számít, ami következetes magatartást kíván. Bármilyen nehézségben mindig az lebegjen a szemünk előtt, hogy a gyermeknek nagyobb baja van. De persze azt sem hagyhatja figyelmen kívül a nevelőszülő, hogy ő maga hogy van, hogy érzi magát ebben a feladatban. Rendben van-e? Tud-e figyelni a gyermekre? A nemesebb szolgálatban, a hivatásban oldódhat

fel az a sok-sok feszültség, ami ma a hazai szakmát jellemzi.

Kifelé pedig a mintaadás, a nyitottság, az együttműködés a fontos. Végezzük napi szinten a feladatainkat, megkülönböztetett figyelemmel látjuk el a szolgálatunkat, és közben fejlesztünk. A „csak azért is” magatartással reagálunk arra, ami ma körülvesz bennünket. Ezzel a nehéz bélyeggel terhelt, tudva, mennyi negatív sztereotípiát él az emberekben a nevelőszülői hivatással kapcsolatban, elindítottunk egy országos kampányt. Nevelőszülőket toborzunk, így tehát azzal foglalkozunk, ami a valódi probléma. A gondozásba vett gyermekek jelentős többsége nem kap családi nevelést. Holott családra, a lehető legközvetlenebb, leginkább személyre szabott gondoskodásra volna, van szükségük. És a nevelőszülői gondoskodás a leghatékonyabb módja annak, hogy pótolni lehessen az elvesztett családot.

– Milyen eredményt hozott a kampányuk?

– Már több mint nyolcezer érdeklődő keresett meg minket. Ők még csak érdeklődők, ám több száz jelentkező már elindult a nevelőszülővé válás útján, hamarosan elkezdődnek a tanfolyamaink. Pár éve végeztünk egy országos nevelőszülői kutatást, ez alapján látjuk, hogy a háttérben nagy szerepet játszanak a demográfiai okok. A legnagyobb gondot az elidősödés jelenti, ami a nevelőszülői társadalomban még inkább jellemző tendencia, és a férőhelyszámok drasztikus csökkenését eredményezi. A kampányunk

során – és itt visszacsatolok a hitelességre – olyan felnőtteket szólaltattunk meg, akik a mi szárnyaink alatt cseperedtek fel. Van köztük tanítónő, szobafestő, fodrász, metróvezető, orvos. Részben már családot alapítottak. Elmondják, kik ők, és mit köszönhetnek a nevelőszülői családjuknak. Rendre megfogalmazzák, hogy a nevelőszülőktől kapott feltétlen szeretet és elfogadás segítette hozzá őket ahhoz, hogy elinduljanak az életben. És felhívják a figyelmet arra is, hogy mire van szüksége több ezer sorstársuknak. Ezzel a kampánnyal nemcsak a toborzás a célunk, hanem az is, hogy társadalmasítsuk magát az ügyet, és megüzenjük az embereknek: a mi gyermekeink ugyanolyanok, mint mindenki más, „csak” nagyobb hátrányból indulnak.

A kampányunk iránti megkülönböztetett érdeklődés másik oka az lehet, hogy az emberek végre hiteles és reális információt kapnak a gyermekvédelemről. A médián keresztül általában csak annyi jut el hozzájuk, hogy ki bántott kit. A társadalom hiszterizálódásához ez elég, de a fiatalok valódi problémáinak kezeléséhez nagyon kevés. El kell mondani, a gyermekeinknek az a gondjuk, hogy nagyon nagy hátrányból indulnak. A kezdeményezésünk sikerében jelentős szerepet játszik az is, amit általában nem feltételezünk, amikor gyermekvédelemről esik szó, nevezetesen, hogy az emberek alapvetően nyitottak, jó szándékúak. És ez az emberi jóság az, amire mi építhetünk.

– Milyen folyamatnak néz elébe az, aki úgy dönt, hogy szeretne nevelőszülővé válni?

– A kiindulópont mindenképpen a felelős döntés meghozatala. Mire eljut valaki az érdeklődéstől a jelentkezésig, addigra megkapja a szükséges információkat ahhoz, hogy tudatosan végiggondolhassa, valóban akarja-e, tudja-e vállalni ezt a hivatást. Az első telefonhívást minden esetben a nevelőszülők toborzásáért felelős koordinátoraink fogadják. Ők tájékoztatják a jelentkezőket a nevelőszülői hivatás mikéntjéről, a folyamat egyes lépéseiről. Ezt követi az ügynevezett előzetes szűrés, azaz egy meghallgatás a fenntartó részéről. Ebben gyakorló nevelőszülők, valamint pszichológus és szociális munkás szakemberek is részt vesznek. Ha a jelentkező megfelel a kritériumoknak, akkor elkezdődik a döntéselőkészítő képzés, majd pedig a hatvanórás felkészítő tanfolyam. Itt már szó esik mindenről, ami a sajátja ennek a hivatásnak. A folyamatnak természetesen része az ügynevezett életvitel- és pszichológiai vizsgálat, valamint a környezettanulmány is.

– Milyen támogatást kap a későbbiekben a nevelőszülő, hogyan kísérik, követik a gondoskodás megvalósulását?

– Folyamatosan rendelkezésre állnak a nevelőszülői tanácsadók, ők támogatják a nevelőszülői hivatást vállaló család tagjait. Minden gyermeknek van gyermekvédelmi gyámja, aki kapcsolatot tart a gyermekkel, és odafigyel a család életére. A gondozás kontrollált keretek között történik. Az államkincstár ellenőrzést végez, a fenntartó egy delegált munkatárs révén

figyelemmel kíséri a nyújtott segítség felhasználásának módját. Ebben a folyamatban a támogatás, az ösztönzés, a nehézségek leküzdésében való közreműködés hangsúlyosan jelen van.

– Mennyiben más nevelőszülőnek lenni ma, mint mondjuk húsz évvel ezelőtt?

– A gyermekvédelmi szakellátást hosszú évtizedeken keresztül egzisztenciális szegénység jellemezte. 2010 előtt tizenötezer forint összegű gondozási díjról beszélünk. Különbséget tettek a hivatásos nevelőszülők és általában a nevelőszülők között. Az szóba sem került, mennyire életmentő és csodálatra méltó a nevelőszülői hivatás. 2014-től azonban már biztosított jogviszonyt jelent ez a hivatás. Mára megbecsültebb, elismertebb, képzettséget igénylő szolgáltatnak számít. Napjainkra a bérben is kifejeződik egyfajta társadalmi elismerés. Nagy szó az is, hogy ma már sokkal korrektebb foglalkoztatási körülményeket tudunk biztosítani a nevelőszülőnek. Ez év januárjától a juttatás alapja a minimálbér, a nevelőszülő egy nála elhelyezett gyermek esetében a minimálbér összegét kapja meg. Ha két gyermek teljes körű ellátását biztosítja, akkor a minimálbér száznegyven százalékát jár neki, és ha a háztartásában három vagy annál több gyermek él, akkor a minimálbér hatvan százaléka illeti meg annyiszor, ahány gyermek nevelkedik nála. A nevelőszülő minden hónapban nevelési ellátmányt is kap a gyermek vagy a fiatal felnőtt ruháztatására, iskoláztatására, étkeztetésére.

– Jellemzően kik jelentkeznek nevelőszülőnek?

– A középosztályból kerül ki a legtöbb nevelőszülő. Volt egy alapvetés, hogy gazdag családokat érdemes keresni a gyermekeknek. Mi azonban azt valljuk, nem az egzisztenciális adottságok a fontosak, hanem az, hogy tisztességes módon neveljék a gyermeket, ez pedig alapvetően nem pénz kérdése. A lényeg az emberi hozzáadott érték, a szemlélet, a szív, az emberség. Nem szeretem, amikor „megélhetésinek” aposztrofálják a nevelőszülőket. Ez is egy negatív sztereotípiák. Hiszen mindenki „megélhetési”, aki valamilyen hivatással a kenyerét keresi. Komolyan kell venni azt, hogy a nevelőszülőség olyan életáldozat, ami nem reggel nyolctól délután négyig tart. Felbecsülhetetlenül értékes szolgálat az, amit egy nevelőszülő végez. A családi szeretetnek nincs alternatívája.

– A gyermekek kiszolgáltatott helyzetében időről időre történnek visszaélések. Hogyan éli meg ezt?

– Ha egy gyümölcsösben találunk fonnyadt gyümölcsöt, kiszáradt fát, nem általánosítunk az egész kertre. Ezek a szomorú egyedi esetek károsan hatnak a közmegejtésre. A 80-as, 90-es években még általános volt, hogy az emberek nem tudtak különbséget tenni a büntetés-végrehajtás és a nevelőintézet között. Sokan azt gondolták, ezek a gyermekek valami rosszat tettek, azért kerültek oda, ahol vannak. A többségben alapvető társadalmi előítélet fogalmazódott meg ezzel az életállapottal kapcsolatban. Napjainkban pedig mit látunk? Minden gyermek csak áldozat, valakinek az áldozata. Idő és némi alázat kell ahhoz, hogy

megértsük, mi a gyermekek valósága, mik a nehézségeik. A mi hitvallásunk lényege az, hogy reményt ébresszünk, jövőt mutassunk, és gyógyítsuk a bizalmon esett sebeket ott, ahol a kiszolgáltatottság az úr. A társadalmi többséget meg kell tanítani arra, hogy kik ezek a gyermekek, és miért vannak ott, ahol. Társadalmasítani kell a gyermekvédelem ügyét, meg kell értetni az emberekkel, hogy a gyermekvédelem nem lehet csak az állam, a hatóságok vagy a szakemberek feladata, hanem az egész társadalom közös felelőssége. Immunisnak kell lennünk arra, hogy egyedi ügyek mentén kik hogyan általánosítanak ezzel a szolgálattal kapcsolatban. Voltak és vannak különféle esetek, dőlnek ki csontvázak egy-két szekrényből. De a főváros, ahol a legtöbb ilyen ügy történt, egyfajta enklávéként kezelendő ahhoz képest, ami az ország egészében van. Budapesten még nem szűntek meg a nagy intézmények, a korábbi karcerjelleg egyes helyeken a mai napig megvan. A tömeges és állandósult együtt tartózkodás pedig ezernyi devianciát hoz magával, és egy ilyen tömegintézményben minden jól elrejtethető. Ezzel szemben egy vidéki lakóotthonban, ahol öt-hat kolléga jut nyolc-tizenkét gyermekre, minden szem előtt van, jól látható és feltűnő.

Trauttwein Éva
Fotó: Kothencz János

Nagyon megéri közösségben gondolkodni

Beszélgetés
Barlay Bencével,
a Budai Ciszterci Szent Imre
Gimnázium igazgatójával

Ismert, hogy az Oktatási Hivatal (OH) és a Mathias Corvinus Collegium (MCC) együttműködésében készült legfrissebb országos középiskolai rangsorban a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium bekerült az első tíz közé, az egyházi kategóriában pedig az első lett. Az intézmény pedagógiai szemléletéről és az oktatás jelenlegi kihívásairól is beszélgettünk Barlay Bence igazgatóval.

– Bő két évvel ezelőtt nyilatkozott lapunknak a középiskolai oktatás helyzetéről, ám e rövid idő alatt olyan sokat változott a világ, hogy időszerűnek látszik egy újabb interjú. Az elismerés jó apropó erre, gratulálunk a kiváló eredményekhez! Az OH és az MCC szempontjait nézve az értékelés melyik elemének örült a leginkább?

– Örültünk az elismerésnek, de hozzá kell tennem, hogy a közismert középiskolai rangsorok azért alapvetően nem a mi Szent Imrész prioritásainkat nézik. A rangsorok készítői statisztikai adatokkal dolgoznak, érettségi és kompetenciámérési eredményekkel, egyetemi bejutási számokkal, de nem méri a neveléssel és a közösségteremtéssel kapcsolatos – talán nem is mérhető – paramétereiket. Áttételesen azért ez utóbbiakra utal egy új komponens az OH–MCC-felmérésben: a túljelentkezési ráta figyelembevétele. Az nyilván nem az adott

középiskola érdeme, hogy hányan jelölik meg az első helyen, de a mi esetünkben azért feltehetjük a kérdést, hogy vajon miért olyan nagy a túljelentkezés. Azt remélem, elsősorban nem azért, mert a szülők azt várják, hogy a Szent Imréről a gyerekük biztosan be fog jutni az egyetemre, vagy lesz két nyelvvizsgálója, vagy hogy itt olyan kognitív fejlesztést kap, ami majd az egész életét megalapozza. Úgy gondolom, a hat és nyolc évfolyamos gimnáziumokkal kapcsolatban mindez alapelvárás. Véleményem szerint a nagy érdeklődést az iskolánk nevelési szemlélete indokolja: az osztályfőnöki munka prioritása, a közösség átfogó szervezése oly módon, hogy életre szóló barátságok születhessenek, és élmények, amelyekből aztán akár életre szólan is táplálkozni lehet.

A rangsorolás szempontjaival kapcsolatban az is felvethető kérdés, hogy az igazgató vagy és a tantestület munkáját mérik-e. Úgy látom, az, amit mi eredménynek tekintünk, a diákok, a szülők és a tanárok együttműködésének a gyümölcse. Minden új osztály nulladik osztályfőnöki óráján elmondom a szülőknek, hogy létfontosságú egy csónakban eveznünk; mi akkor tudjuk érdemben megvalósítani a meggyőződésünk szerinti jó pedagógiát, ha az találkozik a szülők támogatásával, az ő nevelési elveikkel, céljaikkal. Széllal szemben bizony nevelni sem lehet. E tekintetben boldog igazgatónak mondhatom

magam, nálunk nagyon jelentős a támogatás a szülői közösség részéről.

– Nem ez az országos tapasztalat?

– A pedagógustársadalom rendkívül polarizált, az iskolák szellemisége sokféle. A Szent Imre világnézetű intézmény, és látni kell, hogy a felekezetiesség vagy a világnézet vállalása értékrendet és értékközösséget is jelent. Persze olyan iskola nem létezik, ahol nincsenek igazodási pontok, értékrend vagy zsinórmérték, de a mi iránytűnk a mindennapokban is utat mutat, a nevelésben pedig elsődleges tényező. Ettől függetlenül mi is küzdünk olyan nehézségekkel, problémákkal, amelyekkel más iskolák is, de hogy ezeket miként vagy milyen lelki támogatással oldjuk meg, az nem mindegy.

Egy egyszerű példát hozok ide. Sok éve járom az országot, tanárokkal, iskolavezetőkkel találkozással egyre többször hallok a panaszt, hogy a gimnáziumi korosztályt nem lehet bevonni farsangi bálra. Ehhez képest mi azt tapasztaljuk, hogy amíg korábban csak az 5–8. osztályosok készültek produkcióval, addig idén még a 9. és a 10. évfolyam minden osztálya is fellépett, tömeges volt a részvétel. Hasonló a helyzet a szülői bálók iránti érdeklődéssel is. Ezekért az eredményekért persze rengeteget kell dolgoznunk. De mindenkit biztatnék erre a munkára, mert nagyon megéri közösségben, csa-

patban gondolkodni. Ahogy azért is érdemes erőfeszítéseket tenni, hogy a tantestület is jól érezze magát, a tanárok számára az iskola ne csak a munkahelyet jelentse, hanem ennél mélyebb kötődést.

– A világ gyorsuló változásaival a Szent Imre boldog kisvilágának is szembesülnie kell. Talán az egyik leglátványosabb kihívás a digitális technológia előretörése, a mesterséges intelligencia térnyerése.

– Ezen a területen nehéz pedagógiai kérdésekkel kellett szembeesülnünk, és nem csak a közösségi média idegrendszeri vagy közösségeket romboló hatásával. Alapvetően, hogy nem zárkózunk el a huszonegyedik század vívmányaitól, inkább hasznosítjuk őket a pedagógiánkban. Lehet szidni a közösségi médiát, a mesterséges intelligenciát, de ezek ettől függetlenül léteznek. Nem dughatjuk homokba a fejünket, nem tabusíthatjuk a jelenséget, hiszen a gyerekeink aktívan használják ezeket a platformokat. Mi, tanárok is próbálunk felzárkózni, lépést tartani a technikai fejlődéssel. Igaz, versenyt futunk az idővel, de futunk, nem állunk le, és közben mi is változunk.

– Milyen változásra gondol?

– Mondok egy példát. Alapvetően e-mail-párti vagyok. A kilencedikes németcsoportom diákjai azonban mindenféle módon tartják egymással a kapcsolatot, de e-mailen nem. Ez esetben mit tegyen a

tanár? Óra után általában elküldöm nekik a táblavázlatot, és ezt megtehetném e-maílból is, de mivel a gyerekközösségben ez a platform idejétmúlt, megalkottuk a magunk Messenger-csoportját. A diák így tényleg megszólítva érzi magát, ez a kommunikáció komfortos a számára. A közösségi média káros hatásaival kapcsolatban pedig próbálunk tájékozódni és edukálni. A szülőket is. Például rendszeresen elhívjuk előadást tartani Tari Annamáriát, a téma országosan elismert szakértőjét.

– A mesterséges intelligencia (MI) használatával is hasonló a helyzet?

– Két évvel ezelőtt még azt gondoltam, biztos, hogy nem fogom használni. Aztán egy évvel ezelőtt egyszer azon kaptam magam, hogy éppen kifutottam az időből egy gyakorló feladatlap összeállításával. Akkor azt mondtam magamban, egy életem, egy halálom, megnézem, mit javasol a ChatGPT. Megfogalmaztam a paramétereket, és a legnagyobb megdöbbenésemre a chatbot pár másodperccel később megalkotta a feladatsort. Ezután kértem, hogy legyen benne olvasási, szövegértési feladat és egy autentikus szöveg is. Tíz percig sem tartott

maradjon jelentős szerepe a szóbeliségnek, amikor a diák a tanárával élő kontaktusban van és így felel. A mai fiatalok ugyanis nem veszik észre, hogy lassan már minden feladatot a nagy nyelvi modellekkel oldanak meg, így elvész a lehetőségük a szellemi fejlődésre, amelyre a nagybetűs életben viszont égető szükségük lesz a magasabb szintű feladatmegoldásoknál!” Egy igazgatónak bizony meg kell fontolnia ezeket a jelzéseket.

– Hamarosan már oktatni is kell a középiskolákban a mesterséges intelligencia használatát.

– Egyelőre csak a szakgimnáziumokban válik ez kötelezővé, ettől függetlenül mi is foglalkozunk a jelenséggel, néhány kollégám be is viszi az órára az MI-technikát. Tanárként azonban messzebb is kell látnunk. A Semmelweis Egyetem a közelmúltban tartotta az első konferenciáját a munkahelyi mentálhigiénéről. Meghívást kaptam én is, mivel nemrég elvégeztem a mentálhigiénés képzést. Szondy Máté klinikai szakpszichológus előadását emelném ki, aki elmondta, hogy a mai tizen-huszoneves fiatalok huszonhét százaléka a mesterséges intelligenciától kér tanácsot, ha

kifejezések, uralkodóvá vált az erőszakos hangvétel. Mit tehetnek a tanárok ebben a helyzetben?

– Mérhetetlenül elkeserít mind ez. A durvaság, az agresszív stílus sajnos hozzánk is beszűrődik, ezzel szembesülnek az iskolapszichológusaink is. Egy komplett gyermekgeneráció nevelkedik fel ilyen közhangulatban, és ez a felnőttek felelőssége. Itt, a Szent Imrében arra törekszünk, hogy kizárjuk a mindennapokból ezt a stílust, pontosabban stílustalanságot. Szerintem egy keresztény iskolának elsődleges kötelessége, hogy tompítsa a káros külső hatásokat, és a gyerekeket empátiára, szeretetnyelvekre tanítsa. Ezt pedig csak példamutatással lehet. Az egyik kollégám például vitaszakköröket szervez, hogy megtanítsa a diákokat oly módon érvelni, ami nem bántó vagy erőszakos. Egyébként vannak öregdiákjaink, akik azt fogalmazzák meg, hogy az itteni légkörből kikerülve fősodorban védtelennek érzik magukat, nincsenek felvértezve arra, hogy miként állják a sarat az agresszivitással telített helyzetekben.

– Mit gondol ezekről a tapasztalatokról, visszajelzésekről?

– Azt, hogy a diákokat egészséges küzdőszellemre kell tanítani. Erre alkalmas például a sport. De a mi pedagógiai programunk alapvetően arról szól, hogy a gyerekeket a szeretetre neveljük.

– A két évvel ezelőtti interjúban beszélt a Parázs csoportról. Ez is az alternatív kultúra megteremtésének egyik eszköze?

– Örülök a kérdésnek. A Parázs csoport esetében a jezsuitáktól átvett módszerről van szó. A program részeként tizenhat-tizennyolc éveseket képzünk ki arra, hogy náluk négy-öt évvel fiatalabbnak lelkigyakorlatot vezessenek. Már Parázs táborokat is szervezünk, ahol a diákok megtanulják, miként szólítsák meg és vezessék a rájuk bízottakat. A programnak híre ment, a Parázs csoportunkat tavaly egy másik iskola kérte fel, hogy náluk is tartson adventi lelki

gyakorlatot. A pozitív visszajelzések felülmúlták a várakozásainkat. Már más felekezettől is érkezett megkeresés, hogy tanítsuk meg nekik a Parázs-modellt. Nyitottak vagyunk a jó ötletekre, kapcsolatban maradtunk a jezsuitákkal és másokkal is.

”
A feladatunk az, hogy a jelenlegi világ adottságai között is megtaláljuk a kulcsot a kamasz-lélekhez

– Egy iskolaigazgatónak a tantestületre is gondolnia kell. A két évvel ezelőtti helyzethez képest nagyon változott a pedagógusok bérezése, és egyre több a jelentkező a tanár szakokra. Tervezhetővé vált a jövő?

– A bérrendezés nagyon fájó helyzetet orvost, látom a tantestület mindennapjain a pozitív változást. Az elmúlt években remek fiatal pedagógusokra tettünk szert, és magas kvalitású diákjaink választják a pedagógusi pályát. Örömteli az is, hogy a tanárképzésben már az első évtől kezdve bevezették a különféle pályaszocializációs gyakorlatokat. Azt azért hiányolom, hogy a mentálhigiéné egyelőre nem kötelező része a képzésnek.

S ha már tervekről van szó, látni kell, hogy a pedagógiai munka újrarendelésének fázisában vagyunk, keressük azt a jó módszert, amellyel a gyerekeket a mai világban hatékonyan, szerethető módon tudjuk nevelni a tanári közösség tagjaiként.

Az alapelvek természetesen nem változnak. A mai kamaszok is olyanok, amilyenek mi voltunk, csak az őket körülvevő világ változik. Őket is az foglalkoztatja, mint ami egykor minket: mi lesz belőlem, kivel fogom leélni az életemet, szerethető vagyok-e és én magam tudok-e szeretni, hogyan fogok beilleszkedni a társadalomba, jó irányt választottam-e? Ezek örök érvényű kérdésfeltevések. A feladatunk az, hogy a jelenlegi világ adottságai között is megtaláljuk a kulcsot a kamaszlélekhez.

– Az elmúlt években megváltozott a kapcsolatuk a fenntartó szerzetesrenddel, megalakult a Ciszterci Iskolai Főhatóság.

– Igen, sajnos azelőtt nagyon nehéz időszakot éltünk meg. Hiszek abban, hogy kellenek fenntartói elvárások, de abban is, hogy

a művelet, és egy komplett, vállalható feladatsort kaptam. Mindezt elmeséltem a diákjaimnak is, nyílt lapokkal játszottam.

Ugyanakkor van egy másik történetem is. Egy rendkívül tehetséges öregdiákunk éppen New Yorkban végzi a mesterképzést az MI témájában. A karácsonyi szünetben itthon volt, és nagyon jól beszélgettünk. A következőt mondta: „Bence, nagyon figyelj arra, hogy a tantestület aktívan foglalkozzon az MI-vel, de a számonkérésnél

valami lelki problémája van, s ez a magyarokra is igaz. Megdöbbenő, hogy a fiatalok egyharmada nem humán pszichológushoz vagy más segítőtőhöz fordul, hanem a chatbot-hoz. Nekünk, Szent Imre-s pedagógusoknak kiemelt célunk, hogy megteremtjük a hús-vér emberi és szocializációra alkalmas kapcsolatok lehetőségét az iskolában.

– Az utóbbi évek fejleménye az is, hogy a közbeszédet elárasztották a másikat becsmérő, trágár

a tanároknak és az iskoláknak szükségük van bizonyos szintű önállóságra, és ez jelenleg meszszenenőn megvan. A Rubovszky Rita által vezetett főhatóságnak nagyon komoly, konkrét céljai van-

nak, ugyanakkor jelentős szakmai segítséget is kapunk tőlük. Egyebek mellett beindult az évi öt alkalmas pedagógiai alapképzés, a Schlachta Margit-program keretében pedig a magas szintű tehetséggondozás.

– Iskolavezetőként az Éljenjáró Gimnáziumok Igazgatói Grémiumának (ÉGIG) tagja. Megosztják egymással a tapasztalataikat, vagy inkább csak névlegesen létezik a szervezet?

– Hála Istennek, ez a közösség remekül működik. 2015-ben Pannonhalmán, Szent Márton hegyén alakult meg, és az elmúlt tizenegy év alatt megerősödött. Évenként többször találkozunk, karácsonykor például éppen nálunk, a Szent Imrében, nemrég pedig a Fazekas Gimnáziumban jöttünk össze. Közösén hordozzuk a nehézségeket. Legutóbb a tantestületek mentálhigiénéjével foglalkoztunk, illetve az iskoláinkba begyűrűző számos viselkedésproblémával (autizmus-spektrumzavar, ADHD stb. – a szerk.). Ez utóbbi helyzetre jól láthatóan nem vagyunk felkészülve, ahol tudjuk, segítjük egymást.

Tizennégy éve vagyok igazgató, több mint három évtizede tanár, de ennyi viselkedésproblémával küzdő diákkal még nem találkoztam. Minél magasabb intellektusú gyerektársadalommal dolgozik egy iskola, annál nagyobb az előfordulási arány, és mi, tanárok eszköztelenek vagyunk a harminchat-harmincnegy fős osztályainkban. Tudjuk, hogy angolszász környezetben jelentős apparátus szolgálja a tantestületet azért, hogy az ilyen helyzetben lévő – nagyon értelmes és szerethető! – gyerekeket integrálja. Bízom abban, hogy a hazai oktatáspolitikai hamar ráébred arra, hogy szemléletváltásra van szükség a szőnyeg alá söprés helyett, mert ezek a fiatalok előbb vagy utóbb a mindennapok társadalmának tagjai lesznek.

Körössy László
Fotó: Fábrián Attila

Kire számíthatunk, ha nem egymásra?

Kispaptalálkozó Szegeden

Hosszú ideje, 2010 óta hagyomány, hogy a nagybőjtben találkozóra gyűlnek össze a római és a görögkatolikus egyházmegyei szemináriumok kispapjai. Idén a szegedi Szent Gellért Szeminárium fogadta a növendékeket és előjáróikat. Március 13–14-én közös programon, imádságon és szakmai találkozón erősítették egymást hivatásukban, megosztva tapasztalataikat és közösségi élményeiket.

A másfél napos találkozó csúcspontjára, a szegedi dómban ünnepelt szentmisére gyűltek a Dóm téren a kispapok. Csoportokba verődve beszélgettek, megosztották egymással a délelőtti fakultatív programon szerzett élményeiket. Jókedv, lelkesedés hallatszott ki beszámolóikból.

A szentmise főcelebránsa és szónoka Kiss-Rigó László püspök volt, koncelebrált Marton Zsolt püspök, valamint a szemináriumok előjárói. A Szeged-Csanádi Egyházmegye főpásztora a napi evangéliumhoz kapcsolódott, és Jézus nyomán a farizeus és a vámos imáját párhuzamba állító példabeszéden keresztül tanított. Mint mondta, Jézus vitapartnerei általában nem a pogányok, nem a bűnösnek tartott emberek voltak. Sokkal inkább azokkal vitázott, akik „nagyon vallásosnak” tartották magukat; rámutatott álszentségükre. Mi is hajlamosak vagyunk úgy felosztani az embereket, hogy vannak a hívők és a nem hívők. Az utóbbiakkal szemben kellene kritikát megfogalmazni, mert mi vagyunk a hívők. „Csak az a baj, hogy talán túlságosan

is tudatában vagyunk ennek” – mutatott rá arra, hogy amit Jézus mond, nekünk is szól. „Bennünk – vezetőkben, nagy és kisközösségi tagokban – is megvan a farizeusi lelkület, az álszentség.”

A nagybőjti lelkületről

Nagybőjtben vagyunk, rendszeresen hallunk a bőjt szükségességéről, kiemelten a fizikai önmegtartóztatásról. Ez azonban önmagában kevés: a lelkületet kell megváltoztatni – hangsúlyozta a szentmise szónoka. – A tékozló fiú hazatérése, a hosszabb és rövidebb ideig dolgozó napszamosok bérezése, a talentumokkal gazdálkodó szolgálókról szóló tanítás megmutatják, mit tart Jézus követendő lelkületnek, és mire figyelmeztet. Őszintén magunkba nézve, kivel azonosulunk ezekben a történetekben? Együtt-érzésünk kinek szól: az otthon minden munkát elvégző fivérnek, az egész napot végigrobotoló napszamosnak, a talentumot őrző, ámde azt nem gyarapító vesztesnek? Elismerjük Jézus igazát, de mit gondolunk magunkban? Nem reklamálunk-e magunkban az igazságtalanság miatt? A püspök az evangéliumot idézte: „Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig megalázza magát, azt felmagasztalják.” Arra figyelmeztetett, hogy a nagybőjtben igyekezzünk megtisztítani a lelkünket minden álszentségtől, farizeusi lelkülettől, Jézusért. Ez legyen az igazi készületünk.

A papnövendékek és előjáróik programjáról Kovács József, a Szent Gellért Szeminárium rektora számolt be. A találkozó péntek délután

kezdődött. A határon túlról, a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye papnevelő intézetéből egy minden évfolyamot képviselő küldöttség érkezett. Előjáróik kíséretében jelen voltak a nyíregyházi görögkatolikus, a budapesti központi, az esztergomi, az egri érseki és a Redemptoris Mater szeminárium növendékei.

Péntek este a kispapok és előjáróik keresztúti imádságon járták végig a várost. A kereszt, melyet a papnövendékek vittek, az alsóvárosi ferences templomtól indulva haladt végig a városrészen. Kanyargott a menet az utcákon, stációs elmélkedésekkel, imával, Krisztus szenvedését megénekelve, egészen a dómig. Az este a kötetlen együttléte volt. A szombati laudest követően fakultatív programok közül választhattak a résztvevők.

Örömök és küzdelmek

A szemináriumok előjárói számára a program fontos része a szakmai tapasztalatsere. Ez helyzetfelmérés, megosztás örömeiről, küzdelmeiről, a kispapok közti hangulatról, futó programokról, eseményekről.

Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia A Papság és a Megszentelt Élet Bizottságának tagja elmondta, a találkozón Balogh Attila, az esztergomi szeminárium rektora tartott előadást, melyben XIV. Leó pápa decemberben a papképzésről írt apostoli levelét vetette össze a II. Vatikáni Zsinat papneveléséről szóló dokumentumával. Marton Zsolt a Váci Egyházmegye gyakorlatára rámutatva elmondta, hogy aminek szükségességét

Leó pápa kiemeli, nevezetesen a testvériség a papokkal, a püspökkel, a világiakkal, arra próbálják a szemináriumi tanulmányokat megelőző előkészítő évben ráhangolni a papnövendékeket. „Örömmel vagyok itt. Én is papnevelőnek tartom magam püspökként is. Jó találkozni, jó látni egy másik püspökség életét. Egymás megismerése, a találkozás nagyon fontos, egymással és a kispapokkal is” – mondta.

Csepregi Róbert esztergomi prefektus szintén értékesnek tartja az előjárók eszmecseréjét. „Mi is keressük az utat, hogy a mai fiatalok miként tudnak olyan papokká formálódni, akik gazdagítják az Egyház közösségét. A szeminárium az érzelmek iskolája. Az érzelmekhez való viszony a mai ember életében kettős. Egyrészt rossz, negatív dologként éli meg, mondván, fejben dől el minden, és az érzelmekre nem kell annyira odafigyelni. Másrészt a fájó, nyomasztó érzéseket el akarja fojtani. Ezzel szemben Leó pápa arra hív, hogy nem elfojtani kell, hanem ajándékként kell tekinteni az érzelmeinkre, az Úr szolgálatába állítani őket, s ezáltal átalakítani azokat, hogy gazdagítsák az embereket.

Csepregi Róbert kiemelte a találkozásokon kötött papi ismeretségek jelentőségét. „Amire pappá szentelik, a növendék az ország sokféle tájáról rendelkezik már ismeretséggel, s így bármerre utazik, otthon lehet. A másfél nap

kevésnek tűnik, de nagyon gazdag. A közös imádságra épít. Tanulunk egymástól. Egymás küzdelmeiből, sikereiből, örömeiből mi is gazdagodunk.”

Lóczy Tamás, az egri Érseki Papnevelő Intézet spirituális elmonda, a két egri szeminárium-ból tizenkilenc kispap és három szemináriumi előjáró érkezett. Úgy fogalmazott, az előadás-ból megszólították azok a meglátások, melyek azzal foglalkoztak, hogy mire kell felkészíteni a kispapokat a jövőben. „Sokkal kollegiálisabb vezetésre van szükség egy plébánia életében a presbitérium tagjai között. Fontos hallanunk ezt előjáróként, mert segít, hogy a cél letisztuljon előttünk, s ehhez képest lássuk a nevelésünket, akár a ponttá témaiban, akár a pasztorális tantárgy mindennapjaiban, akár a lelkipásztori gyakorlatokban, melyekre kiküldjük a kispapokat. Lényeges, hogy ezekbe olyan problémát emeljünk be, amely ahhoz a papképhez közelít, amit Leó pápa megcélt ebben a dokumentumban” – mondta.

Lázár Hunor Imre a Gyulafehérvári Római Katolikus Egyházmegye diakónusa. Hetedmagával képviselte a harmincfős szemináriumot. Hangsúlyozta: megerősíti, hogy ennyi vele közös hivatásban lévő emberrel lehet együtt, amikor állandóan arról beszélünk, milyen kevés a hivatás. Szemináriumi életükről elmonda, sok segítséget kapnak ahhoz, hogy lelkileg fejlődni tudjanak.

Előjáróik a legújabb dokumentumokat építik be az oktatásba, így alakítják élhetővé és érthetővé, s a lelki fejlődést még inkább támogatóvá a szemináriumi képzést. „Sok az új program, több lehetőségünk van arra, hogy kimenjünk a hívek közé, találkozunk az emberekkel. Több nyílt hétvégénk is van. Egyre fontosabb a közösség hangsúlyozása. A mottómban is szerepel: Ki másra számíthatnánk, ha nem egymásra? Talán ennek is köszönhető, hogy a hivatások száma nő, ezt mutatja az utóbbi évek tendenciája. Tavaly hét, idén kilenc jelentkező volt, szemben a korábbi három-négy fővel.”

Lakatos András papnövendék néhány hónapja a Redemptoris Mater szeminárium hallgatója. Családja a Neokatekumenális Út közösségéhez tartozik. Rendkívüli, hogy a tizenhárom gyerekből hárman is papnövendékek Egerben. „Nagyon fontos szem előtt tartani, hogy bár a papságra készülök, de mindig látnom kell, hogy az adott napon mire hív Isten. Tanított engem a mai nap, ahogy a szemináriumi társaim is. A másik szemében észreveszem a szálkát, a magaméban meglátom-e a gerendát? Bátorítást kaptunk, hogy lássuk, milyenek vagyunk, és itt van Krisztus, aki segít minket, aki képes saját magát adni” – fogalmazott a találkozón részt vevő papnövendék.

Trauttwein Éva
Fotó: Thaler Tamás

A keresztség

Elhelyezték Boldog Bódi Mária Magdolna ereklyéjét a

Budapesten, a belvárosi ferences (Alkántarai Szent Péter-) templomban március 13-án, pénteken elhelyezték Boldog Bódi Mária Magdolna ereklyéjét. Udvardy György veszprémi érsek vezetésével, fiatalok csoportjainak közreműködésével kereszttutató is jártak a szertartásra összegyűlt hívek. A fiatal vértanú életpéldája nyomán feltehetnék maguknak a kérdést: Mi a legfőbb parancs az életben?

t logikája

odi Mária Magdolna

pesti ferenceseknél

Christus vincit – hangzott fel az ének, miközben a Veszprémi Főegyházmegye két papja – Kulcsár Dávid és Tornavölgyi Krisztián – ministránsok kíséretében az oltárasztalhoz vitte Bódi Mária Magdolna ereklyéjét. Tiszteletadásra megállt a menet, mielőtt Udvardy György érsek átadta az ereklyét a pesti ferences templom igazgatójának, Kálmán Peregrin ferences szerzetesnek. Megtelt az istenháza hívőkkel; különösen várták erre az alkalomra azokat, akik nem lehettek ott Veszprémben a boldoggá avatáson. Ők most így vehettek részt a magyar Egyház új vértanújának tiszteletében. Tornavölgyi Krisztián, a Veszprémi Főegyházmegye irodaigazgatója ismertette Magdi életrajzát, azokat a lépéseket, melyeken keresztül eljutott élete feláldozásához.

„Krisztus keresztútját járjuk Magdi életére reflektálva” – mondta Udvardy György a keresztút indulásakor. Az egyes állomások között fiatalok vihették az ereklyét, és ministránsok olvasták fel az elmélkedéseket, amelyekben viszákoszöntek Boldog Mária Magdolna életének eseményei. A résztvevők Krisztus passiótörténetével párhuzamba állítva követhették végig Bódi Mária Magdolna küzdelmeit és igeneit, fiatalon odaadott életét, vele szemlélhették Jézus szenvedését, tudva, hogy az utolsó szó nem a halálé, hanem az életé, a feltámadásé.

vállalni érte a függést. Ebben nyílik meg az igazi szabadság: Isten vállalja értem a függést. Nem fél az emberiségtől, nem fél ránk bízni magát, mert szabad – hangsúlyozta Udvardy György. – A kereszt arra is tanít minket, hogy bízzunk az Atyában és az üdvösség reményében, ami bátorságot ad ahhoz, hogy megéljük a szeretet tetteit, akár egy pohár víz felajánlásában, egy figyelmes gesztusban vagy a közjóért vállalt küzdelemben. A szentek és vértanúk példája megmutatja, hogy a szeretet kettős parancsa valóban élhető. Ők Krisztus mértéke szerint szerettek, semmit sem tartva vissza magukból, és életük tanúsítja, hogy az igazi szabadság az Isten melletti elköteleződésből fakad – hangzott el az elmélkedésben.

A szentmise végén Kálmán Peregrin templomigazgató köszönetet mondott az ereklyéért, valamint a szentmisében közreműködőknek a szolgálatukért. Ezekkel a szavakkal fordult Udvardy György érsekhez: „Vértanú Boldog Mária Magdolna Krisztus király megdicsőítésével halt meg, így adta oda életét. Azt kívánjuk önnek, és az egész egyházmegyének, hogy a győzedelmes Krisztus legyen biztos támasza és menedéke, akivel közösségben élve a főegyházmegye közösségeiben is éltetni és táplálni tudja a hit diadalát. Köszönjük, hogy ilyen módon is gondoskodik ennek a templomi közösségnek a

Udvardy György a napi evangélium kapcsán arról elmélkedett, hogy a válasz, amit Jézus az írástudó kérdésére – Melyik a legfőbb parancs? – adott, az élet valóságát mutatta meg, a mértéken felüli, valódi szeretetet, ami a kereszt által tárul fel teljes mélységében.

Az érsek figyelmeztetett: nehéz egy olyan közösség mellett dönteni, amelyet a világ kicsinyei, Isten szegényei alkotnak. Jézus velük vállal közösséget a kereszten, és ez minket is arra hív, hogy a kicsinyekkel legyünk közösségben, hiszen sokszor mi magunk is ilyenek vagyunk. Krisztus példája azt mutatja, hogy a szeretet által tudunk kötődni a másikkal, és

hitéről, elevenen tartva azt a vértanúk tisztelete által” – mondta a templomigazgató.

Udvardy György érsek pedig búcsúzóul így buzdította a híveket: „Öröm volt az együtt ünneplés, köszönöm a közös imádságot. A Boldog Mária Magdolna szűz és vértanú életében felragyogó erények krisztusi erények, melyek erőt adnak a ma emberének. Nyerjünk erőt példájából!”

A szentmise záróáldását követően elhelyezték az ereklyét a templom Szűzanya-oltáránál.

Trauttwein É.
Fotó: Lambert Attila

2027 a hivatás éve lesz Ministránsélet hazánkban és a nagyvilágban

Március 10–12. között tartotta éves közgyűlését a CIM (Coetus Internationalis Ministrantium), a Nemzetközi Ministránszövetség. A 2028 nyarán esedékes római nemzetközi ministránszarándoklatra való felkészülés jegyében a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2027-re meghirdette a hivatás évét, melynek keretében szervezik meg többek között az országos ministránstalálkozót is.

A Nemzetközi Ministránszövetség közgyűlésének célja – túl azon, hogy szükségszerű elsősorban megerősíteni egymást ebben a szolgálatban – új ismeretekkel gazdagodni, összefogni a világ minden táján az oltárszolgálatban élő keresztény fiatalokat, ministránsokat. A következő nemzetközi ministránszarándoklatot 2028. július 31. és augusztus 4. között rendezik meg Rómában. A Szentsek felkérte a Coetus Internationalis Ministrantiumot a zárándoklat megszervezésére, és a CIM örömmel tesz eleget a felkérésnek.

Az előző nemzetközi ministránszarándoklat 2024-ben volt, amikor mintegy ötvenezer ministráns érkezett Rómába. Klaus Krämer püspök, a Coetus Internationalis Ministrantium elnöke így nyilatkozott: „Sok ministráns számára ezek a napok az egyházi, hitbeli elköteleződésük legmeghatározóbb élményei közé tartoznak.”

A magyar ministráns nyelvcsoporthoz magában foglalja a Kárpát-medence területén (Magyarországon, Romániában, Szlovákiában, Szerbiában, Ukrajnában) élő, ma-

gyar nyelvet beszélő egyházmegyéik ministránsokkal foglalkozó referenseit. A magyar nyelvcsoporthoz római katolikus és görögkatolikus referensek alkotják. Többnyire papok, akik nemcsak a ministránsokért, hanem a papi hivatásokért is felelősek. Ezt a közösséget a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hivatásgondozó Bizottsága fogja össze, Martos Levente Balázs püspök elnöklétével.

Minden egyházmegye saját maga szervezi a programjait – ministránstalálkozók, minist-

ránsolimpia, ministránstáborok, hivatásosztályos hétvégék, „Emberről a fedélzetre” hivatás felismerését segítő program, nyílt napok a szemináriumokban, plébániákon, gyakorlatos zárándoklatok –, aktualizálva. A 2027-re a püspökök testülete a bizottság kérését meghallgatva meghirdette a hivatás évét, melynek keretében országos ministránstalálkozót, illetve országos papi és szerzetesi találkozót is szerveznek.

Forrás: Nemzetközi Ministránszövetség
Fotó: Merényi Zita

Új generális a pálos rend élén

A német rendtartomány jelenlegi tartományfőnökét, Benjamin Bąkowski-t választották meg a pálos rend generálisának. A választásra március 5-én került sor a rend nagykáptalanján, amely március 2-ától ülésezett Częstochowában, a Jasna Góra-i kegyhelyen.

Benjamin Bąkowski 52 éves, 1974. április 28-án született Branicében, az Opolei Egyházmegyében. Első szerzetesi fogadalmat 1994. szeptember 8-án, örökfogadalmat pedig 1999. március 25-én tett. 2000. június 10-én szentelték pappá. Az elmúlt években a német tartomány provinciálisja volt.

Benjamin Bąkowski a pálosok 87. generálisja. Jelenleg a pálos rend tizenhét országban, főként Európában működik. Az egész világon ma közel ötszáz pálos szerzetes él.

**Forrás: Anna Przewoźnik/
Jasna Góra News, Paulini.pl**
Fordította: Magyar Pálos Rend
Fotó: Jasna Góra News

Fokoláre Mozgalom További öt évre Margaret Karram maradt az elnök

Fokoláre Mozgalom nagygyűlése március 12-én ismét Margaret Karramot választotta elnökévé egy újabb ötéves ciklusra. A választásra a világ öt kontinensének közösségeit képviselő 261 küldött részvételével került sor.

Az alapító, Chiara Lubich, majd az őt követő Maria Voce után Margaret Karram a Fokoláre Mozgalom harmadik elnöke. Arab keresztényként Haifában, Izraelben született, és többvallású környezetben nőtt fel. Az Egyesült Államokban, a Los Angeles-i American Jewish Universityn szerzett diplomát, judaizmus szakon. Később a Szentföldön vállalt vezető szerepeket a mozgalomban. A vallásközi párbeszéd terén végzett munkája nemzetközileg is elismert. 2021-ben választották meg először a Fokoláre Mozgalom elnökévé. 2023-ban a Világiak, Család és Élet Dikasztériumának tagjává nevezték ki.

Az új társelnök Roberto Almada argentin pap, fokolario lett, akit szintén kétharmados többséggel választottak meg.

Forrás és fotó: Fokoláre Mozgalom

TÉRdeplő rózsafüzérima – huszonötödik alkalommal

Immár 25. alkalommal tartották meg március 7-én a férfiak térden állva mondott, elsőszoombati rózsafüzér-imádságát Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren a békéért, a kiegészztelődésért, a megfogant életéért, a férfiak tekintélyének és lelki szerepének helyreállításáért a családokban.

Elsőszoombaton számos helyen imádkoztak párhuzamosan magyar

férfiak térdelve: Magyarországon húsz helyen, a határon túl további hat helyszínen imádkozták együtt a szentolvasót hónapról hónapra. A csíksomlyói bazilika előtti téren is 25.

alkalommal imádkozott megközelítőleg háromszáz férfi. Más nemzetek fiai is imádkoznak szerte a világban. Horvát férfiak például – immár megközelítőleg kétezren – harminc különböző köztéren imádkoztak ezen a szombaton Horvátországban és Bosznia-Hercegovinában.

A jubileumi alkalmon a szövetség jeleként megszentelt Szent Benedek-érmét osztottak a jelen lévő férfi testvérek részére. Az öt előimádkozó átlagéletkora nem haladta meg a 18 életévet, ami azt mutatja, hogy születésben van a Mária Fiai ifjúsági tagozata. A szervezők kérik, hogy imádkozzunk ennek kifejlődéséért.

A következő elsőszoombati imaalkalmat április 4-én, nagyszombaton tartják a Szent István-bazilika előtti Szent István téren. Kérik a plébánosokat, hogy az azt megelőző hétfőgén, március 28–29-én hirdessék az alkalmat, valamint a plébániai férfitestvéreket kísérik el a közös imára – ez lehet a plébániai férfiak nagybőjti zarándoklata.

**Forrás: Mária Fiai
Fotó: Merényi Zita**

Ne a magunk bölcsességét hirdessük!

Hitoktatók és lelkipásztori munkatársak nagybőjti lelkinapja Székesfehérváron

Nagybőjti lelkinapra hívták március 7-én a Székesfehérvári Egyházmegyében működő hitoktatókat és lelkipásztori munkatársakat. Az alkalom a Szent István király székesegyházban tartott szentmisével kezdődött, amelyen Spányi Antal megyéspüspök a lelki megújulásról osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel. Ezután Szlama Ákos ifjúsági referens tartott előadást a fiatalok pasztorációjáról a Szent István Hitoktatási és Művelődési Házban.

A szentmisében a főpásztor arra buzdított, hogy a húsvét előtti szent időben újítsuk meg

istenképünket. Ne „rutinból” tekintsünk az Úrra, hanem úgy gondoljunk rá, mint a tékozló fiú Atyjára, aki jóságos szeretetével újra meg újra felemel és megerősít minket hívó életünkben és szolgálatunkban! „Amikor az istenképet formáljuk egy gyermek életében, amikor az Istenről alkotott fogalmainkat próbáljuk tisztázni egy munkatársi vagy családi beszélgetésben, ne a magunk bölcsességét hirdessük, hanem próbáljuk meg a jóságos Atyát képviselni!

Forrás és fotó: Székesfehérvári Egyházmegye

Az örök élet reményében

Elhunyt Fodor György görögkatolikus áldozópap

A Hajdúdorogi Főegyházmege fájdalommal, de a teremtő Isten akaratában megnyugodva és az örök élet reményébe vetett hittel tudatja, hogy prof. dr. Fodor György görögkatolikus áldozópap március 11-én, életének 68., papságának 42. évében visszaadta lelkét Teremtőjének.

Fodor György görögkatolikus áldozópap a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tanára és volt rektora, valamint a Görögkatolikus Papnevelő Intézet egykori rektora volt. Tanított a Római Katolikus Hittudományi Akadémián, valamint a Pázmány

Péter Katolikus Egyetem (PPKE) rektora és a PPKE Hittudományi Kar Őszövetségi Szentírásu-

domány Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára volt. A PPKE Bölcsészettudományi Karának prodékánja, a PPKE Hittudományi Kara Bibliai Nyelvek Tanszékének és Őszövetségi Szentírásstudományi Tanszékének vezetője, továbbá a Kolozsvári Babeş–Bolyai Egyetem vendégprofesszora volt.

Fodor György oktatói tevékenysége mellett a Szent Jeromos Bibliatársulat koordinátora; az Európai Arabisták és Iszlámológusok Egyesületének, a Magyar Professzorok Világtanácsának, a Magyar Hebraisztikai Társaságnak, a Katolikus Egyetemek Világszövetségének, a Bibliai és Ókori Keleti Kutatócsoportnak társelnöke is

volt. Emellett rendszeresen részt vett a budapesti és passai hittudományi karok rendezvényeinek és előadásainak szervezésében; az Őszövetségesek Világszövetségének és bécsi szervezetének (colloquium biblicum) előadásain; valamint az évente megrendezett Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferencián.

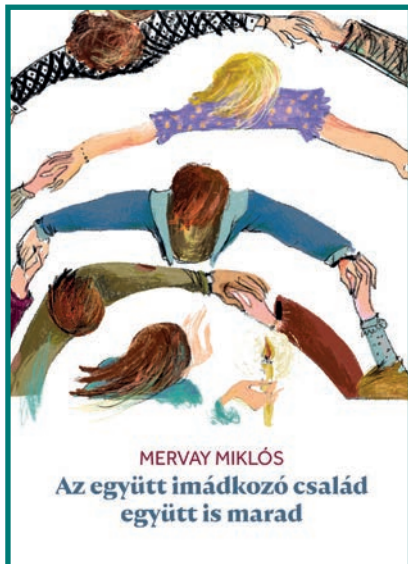
Temetéséről az egyházmegye később ad hírt. Fogadd, Urunk, György áldozópap szolgálat szentjeid közé az örök boldogságba, hol nincs többé fájdalom, aggodás, sem sóhaj, de végtelen élet!

**Forrás: Hajdúdorogi Főegyházmege
Fotó: PPKE**

Megjelent Az együtt imádkozó család együtt is marad című kötetünk

„A család közös imádkozása erősíti a család összetartozását, a családtagok kapcsolatainak elmélyülését. Ezáltal a mai rohanó világban is fordítani tudunk egymásra napi húsz-harminc percet, melyben azt fejezzük ki, fontos vagy, fontosak vagytok számomra, számunkra.” Az *Új Ember kiadványok* legújabb kötetében Mervay Miklós vezet végig bennünket a családi imádság útján.

A kötet korábbi kiadásához Bíró László emeritus tábori püspök – aki sok éven keresztül a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családfereferense is volt – írt ajánlást. Ebben többek között így fogalmaz: „De mi az imádság? Ezt a megfogalmazást szeretem használni: lélek-teremtés. Az Isten felé, a felfele irányuló lelkületnek a megteremtése. Szerettem használni ezt a fogalmat, s hogy helyesen imádkozom-e, azon mérhetem le, hogy mennyire

maradok az imádság állapotában, amikor abbahagyom az imádságot. Szélsőségesen fogalmazva azt is mondhatnám, az imádság akkor kezdődik, amikor abbahagytam.

Mert Jézus nem az imádkozásra hív bennünket, hanem a szüntelen imádságra. S ha én szüntelen felfele irányulok, akkor mindig az imádság állapotában vagyok, szüntelen imádkozom, és nem kevésbé vagyok jelen a feladataim között, hanem még inkább.

Az imádság nem luxus a családban, az egyén és a családtagok életében, hanem lényegi feladat, tartozéka a családi életnek. S jó az, ha kapunk ilyen impulzusokat adó kicsi segítséget, hogy a családi imádságok valóban hozzátartozzanak az életünkhöz, a személyes ünnepeinkhez, a liturgikus időszakokhoz vagy éppen a nemzeti ünnepeinkhez. Kell, hogy átjárja az ünnepeinket, a hétköznapjainkat, hogy ne legyen soha idegen test az imádság.”

Mervay Miklós, a könyv szerzője pedig így ír a bevezetőben: „A gyermeket a családban nem annyira

hinni kell tanítani, hanem sokkal inkább előtte, a szeme láttára, füle hallatára kell élnünk a saját hitünket. Nem kell megijednünk attól, hogy még esetleg gyenge a hitünk, hogy tele vagyunk kérdésekkel, bizonytalanságokkal! Ki mondhatja el magáról, hogy az ő hite sziklaszilárd, megingathatatlanul erős, és sosem voltak kérdései? Az általunk hitelesen – olykor kétegyekkel – megélt hit készíti elő a talajt gyermekünkben is a hit ajándékának befogadására. Ehhez próbál segítséget nyújtani ez a kis könyv.”

Mervay Miklós: Az együtt imádkozó család együtt is marad című kötete megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig: 9-18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban.

B. B.

Fiatalok keresztútja a békéért Egyházmegyei ministránsnap Bátaszéken

A Pécsi Egyházmegye március 7-én tartott, a nagyböjti időhöz kapcsolódó hagyományos tavaszi ministránsnapján huszonöt plébániáról mintegy kilencven ministráns vett részt, továbbá hitoktatók és lelképásztorok. A programra ellátogatott Felföldi László pécsi megyéspüspök is, aki kiscsoportos beszélgetést vezetett a fiataloknak.

A találkozót ezúttal a béke jegyében rendezték, fő üzenete igazodott a Pécsi Egyházmegye idei évre választott mottójához: „Békesség nektek, akik Krisztusban éltek!” (1Pét 5,14)

A ministránsnapra Báta, Bátaszék, Bóly, Decs, Dombóvár, Dunaszekcső, Harkány, Hőgyész, Komló, Lengyel, Mágocs, Mo-

hács, Nagydorog, Öcsény, Paks, Pécs, Pincehely, Regöly, Szakály, Szekszárd, Szentlőrinc, Szigetvár, Tamási, Tolna és Várdomb települések plébániáiról érkeztek résztvevők.

A hagyományos ministránsvetélkedő vándorkupáját ezúttal a regölyi plébánia fiataljai nyerték el.

Forrás és fotó:
Pécsi Egyházmegye

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

5 NAPOS ZARÁNDOKLAT OLASZORSZÁGBA
ASSISI, GRECCIO, GUBBIO ÉS LA VERNA ÉRINTÉSÉVEL

2026. június 3-7.

LELKIVEZETŐ: Bécser Róbert ferences atya

ZARÁNDOKLATVEZETŐ: Kuzmányi István diakónus

A zarándokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója, és a Via Sacra Zarándok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

MAGYAR KURÍR

VIA SACRA

HÍREK KÉPEKBEN

A Szent József Iskolaközpont Szent Rita Katolikus Tagóvodája egy teljesen felújított épületben folytathatja mintegy hetvenöt kisgyermek óvodai nevelését Szekszárdon. Az épület ünnepélyes átadását és főpásztori megáldását március 10-én tartották.

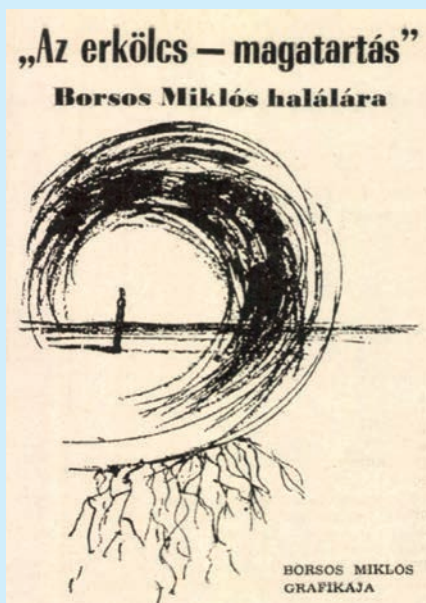
Közösségi összefogással ért véget februárban a római katolikus templom két harangjának felújítása a Nógrád vármegyei Becskén. A több száz éves harangok hangja nemzedékek óta kíséri az ott élők ünnepeit, gyásznapijait; most korszerű technikával, de történelmi értéküket megőrizve szolgálják tovább a közösséget.

José Romero Fababair OFM – ismertebb nevén Phoebie atya – közel fél évvel ezelőtt érkezett a pasaréti ferences rendházba. *Ferencesként a Fülöp-szigetéről* címmel tartott előadást március 2-án Budapesten, a Pasaréti Közösségi Házban. A ferences szerzetes jelenleg a Magyarországon dolgozó filippínó vendégmunkások lelkipásztori szolgálatában vesz részt, és több magyarországi városban is celebrál szentmisét tagalog nyelven Szegedtől Szombathelyig.

Nyolcvanéves
az
Újember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az alábbiakban a Borsos Miklós szobrász, grafikus halálára írt sorokat közöljük; az emlékezéshez a művész egyik grafikáját mellékelte a szerkesztő, a szerző nevét nem tüntették fel a lapban.

Önéletírásában maga említi Németh László folyóiratának, a *Tanúnak* kicsit átfogalmazott gondolatát: emberségünk erkölcs magatartásunkban nyilatkozik meg. Borsos Miklós, aki a magyar művészetek történetének maradóan

nagy alakja volt, ízig-vérig erkölcsös embernek tudhatta magát. A legnehezebb években sem veszítette el tartását, sosem engedett a hatalom és a hatalmon lévők kísértéseinek, a maga útját járta, még ha ez az út a nehéz években göröngyös volt is. Azok közé a nagyok közé tartozott, akik nem beszéltek, hanem cselekedtek. Kortársainak legkiválóbbjaihoz hasonló élességgel ismerte föl, hogy olyan művészetet kell teremtenie, mely egyszerre olvasztja magába a legnemebb hagyományokat és az értékes modern törekvéseket. Így lehet tudatunkban Kodály Zoltán, Illyés Gyula és a többiek méltó párja. Nem harcba született, aligha véletlen, hogy újra meg újra Babits *Jónás könyvének* szavait idézte a kiválasztottról, aki „rühellte a prófétaságot”, mégis teljes tehetségével és tudásával vállalta és teljesítette a rá mért szerepet.

Ermei, szobrai és kispasztikái mindig az összegzés szándékának nemes érzését keltik a nézőben. A görögöknek épp úgy tanítványa és folytatója volt, mint a fát is megszólaltató, egyszerű érzésű, de messzire látó parasztembereknek. Szobrainak nőalakjai a megértést és a szeretetet sugározzák e baljós századba, rajzain mindig a végtelen távlatok nyílnak meg, annak bizonyosságául, hogy pontosan tudta: az emberi létrend

nem a föld természetes határainál végződik, a gondolat olyan magasságokba törhet, ahol lennről csak sejtett, de valós távlatok nyílnak meg előtte. Talán ezért is választotta második otthonául – nem egy kortársához hasonlóan – a Tihanyi-félszigetet, ahol még érintetlen szépségében élvezhette a természetet, ismerhette meg és fejezhette ki azokat az emberi érzéseket, amelyeket kortársainak másik része hamar elvetett magától.

A „klasszikus” minősítésnek olykor ironikus mellékzöngéje van: a buzgó modernnek megvetően klasszikusnak nevezik azokat, akik megpróbálják őrizni, óvni a hagyományos életértékeket. Borsos Miklós büszkén vállalta ezt a minősítést. Engedelmes szolgálójává tette az anyagot, de minden munkájában megnyilatkozik iránta érzett tisztelete is, mert ismerte a művészet törvényét, s tudta, hogy az igazi tehetség életet, lelket lehelhet ebbe az anyagba. S azt is tudta, hogy ezt a tehetséget „felülről” kapta, onnan, ahonnan a fény sugárzik feléje, az a ragyogás, mely szinte zétfészíti képeinek és rajzainak terét.

Életének két nagy élményét, megvilágosító pillanatát Görögországban és Itáliában élte át, „a forrásra találtam – írja –, és a forrásvizet ittam.” Sokszor megkísértette a vágy: tarisznyával az oldalán, bottal a kezében ismeretlen vándorként végigbarangolja a tengerpartot. Most, életének nyolcvannegyedik évében nagyobb útra indult, hogy tiszta és példás életének, művészetének jutalmául nem sejtett távlatokkal és szépségekkel ismerkedhessék meg.

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-béi városi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mind-szenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: április 7., kedd; május 6., szerda; június 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

A Könyvező Szűzanya tiszteletére, minden hónap 17-én a papi- és szerzetesi hivatásokért mutatnak be szentmisét Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Kápta-

landomb 12). Ezekre a szentmisékre az egyházmegye egy-egy papját hívják szentelési sorrendben, a legidősebbekkel kezdve. A szentmise végén a Kegylőtár előtt Mária-köszöntőt imádkoznak.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríc Zsigmond út 141.) április 2-án 18 órától 5-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat Schall Tamás atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalomának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani gyászoló sorstársaknak, a lehetőségekhez mérten. **A Szent Anna Plébánián az első fél-évben szünetelnek a csoportos foglalkozások! A tavaszi Tahi Lelkinapok is elmaradnak!** Csoportos foglalkozások a Pasaréti Közösségi Házban (Budapest II., Pasaréti út 102. – a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőttönként 10 órától 11.30-ig, programvezető: Kovács Virág Kata FMM nővér. Időpontok: 2026. ápr. 8., 22.; máj. 6., 20. Elérhetőség: viragkata.anonima@gmail.com vagy 06/30-793-0435. Személyes elérhetőségek: kato.tegzes@gmail.com vagy 06/30-462-9272

Városi nagybőjti lelkigyakorlat tartanak Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb) március 23-25. között. 17 órától gyóntatás – a győri atyák szolgálatával – 18 órakor szentmise nagybőjti elmélkedésekkel, melyeket Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök vezet. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak.

Besnyői Passió Gödöllő-Mária-besnyőn, március 28. és március 29., szombat-vasárnap, mindkét napon 16 órai kezdettel. Helyszín: Nagyboldogasszony-bazilika tere és udvara (Gödöllő, Kapucinusok tere 1.). Az előadások megtekintése ingyenes. Minden érdeklődőt szeretettel várunk! További részletek: www.besnyoipassio.hu

Jegyek lelkigyakorlatra lesz Mária-besnyőn a Családok Jézusban Közösség szervezésében, március 27-29. között, péntektől vasárnapig, a Mater Salvatoris Konferenciaközpont és Lelkigyakorlatos Házban (Gödöllő, Kapucinusok tere 3.). Témák: Kommunikáció - hogy utat találjunk egymáshoz most és a jövőben is. Istenkapcsolat – Támasz és forrás,

ahol az emberileg lehetetlen is megvalósulhat. Szexualitás – Egyik legnagyobb örömforrásunk és egyben legrejtettebb küzdelmeink tere. Szeretettel várják a jegyospárokat! Jelentkezni és érdeklődni lehet: lelkigyakorlat@csjk.hu További információ: www.csjk.hu/programok

MÉCS Napok – lelkigyakorlat házaspároknak Budapest 2026. május 8-10. között, péntek estétől vasárnap délutánig, a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban. (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a három évnél régebb óta szentségi (vagy rendezhető) házasságban élő házaspárokat. A programot Mészáros Domonkos atya vezeti. Kedvezményes jelentkezési határidő: április 8., szerda, jelentkezési határidő: május 3., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

ELMÉLKEDÉSEK

Szent Negyven Nap Máriaival Kovács Zoltán, a Szent István-bazilika helyettes plébánosa, egyetemi tanár, a budapesti Szent István-bazilikában (Budapest V., Szent István tér). Időpontok és témák: 2026. március 1.: Az „asszony” és az „óra” titka a Golgotán; március 8.: Az Anya áldozata; március 15.: És hol maradt Szent József?; március 22.: Az isteni Gyümölcs beoltása. Az előadások nagybőjt vasárnapjain a 18 órai szentmisén lesznek megtartva, húszperces időtartamban.

ÖKUMENIKUS IMÁDSÁG

Nagybőjti ökumenikus imádságot tartanak a világ békéjéért Budapestben, a Sant'Egidio Közösség szervezésében 2026. március 23-án, hétfő 19 órától, az Avilai Nagy Szent Teréz-templomban (Budapest VI., Szent Teréz u. 1.). Az imaórát vezeti és szentbeszédet mond: Székely János szombathelyi püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke. Az alkalmon – mások mellett – részt vesz és imádsággal szolgál: Lackner Pál evangélikus püspök, Dmitro Szidorenko ukrán ortodox parókus, Szabó Ferenc református lelkész.

BÚCSÚ

Szent József-búcsú és orgonaszentelés lesz 2026. március 22-én, vasárnap

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

TÁRSKERESŐ

DIPLOMÁS férfi társat keres 60 éves korig. T.: +36/30-628-9657

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

11 órakor a búcsúszentlászlói kegytemplomban. Jó idő esetén motorosok és quadosok megáldása. Az ünnepi szentmisét dr. Udvardy György veszprémi érsek mutatja be. A szentmisén közreműködik a kegytemplom kórusa és a Zala Brass Fúvóegyüttes.

Könyvező Szűzanya-búcsú lesz Győrben március 21-22-én, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb). A kegykép 1697. március 17-én reggel véres könnyeket hullatott. Az évfordulóhoz kapcsolódva minden évben sokan elzárándokolnak a Könyvező Szűzanyához, énekel és imával köszöntik őt. Március 21-én, szombaton a hívek zárándoklatának megnyitása. Program: 17.20 rózsafüzér, a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmise főcelebránsa Pápai Lajos emeritus püspök. 21 órakor szentségimádás, 22 órakor szentmise élő és elhunyt zárándokokért. Egész éjszakás virrasztás - Imaórák a zárándokcsoportok vezetésével. Március 22-én, vasárnap a hívek zárándoklata. Program: 6 órakor szentmise a könyvezés órájában, 8.30-kor szentmise. A 10 órai ünnepi szentmise főcelebránsa Veres András megyéspüspök. 12 órakor szentmise, 14 órakor a zárándokok búcsúztatása. 17.20 órától rózsafüzér, 18 órakor szentmise.

NAGYKILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest VIII., Kun utca 5.), február 5-étől lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére, csütörtökönként a 8 órai és a 17 órai szentmisékhez kapcsol-

Ujember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2026. március 16.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László

Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Akos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fásor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

lódóan. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebé, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. A nagykilenced idei témája: Szent Rita élete. Előadók: Kulcsár Sándor plébános, illetve meghívott atyák. Minden szentmise végén rózsaszentelés, majd egyéni áldás a Szent Rita ereklyével. Mindenkit szeretettel várnak.

GÖRÖGKATOLIKUS SZERTARTÁS

Közös akathisztosra várják a híveket a fővárosban. Az akathisztosz az V. század végéről, a VI. század elejéről származó himnusz. Az elnevezés csupán annyit jelent, hogy „nem ülve” kell végezni. Szövege 24 versszakból áll, s két részre osztható. Az első a Jézus gyermekségtörténetéhez kapcsolódó eseményeket mutatja be, a második pedig már a magának Szűz Máriának megadott tisztelet teológiai tartalmát mondja el. A fővárosban végzett szertartások célja az Istenszülő tiszteletének minél mélyebb és gyakoribb megélése. Március 21.: Csepeli Görögkatolikus Parókia. (Budapest XXI., Széchenyi István u. 50.). Április 13.: Budai Görögkatolikus Parókia. (Budapest II., Fő u. 88.). A szertartás minden helyszínen 18.00 órakor kezdődik Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropo-

lita vezetésével. Bővebb információ: <https://hd.gorogkatolikus.hu>

KÉPZÉS

Idén is meghirdeti katekéta–lelkipásztori munkatárs és kántor alapképzését, valamint hittanár–nevelőtanár mesterszakját az Apor Vilmos Katolikus Főiskola. Az intézmény hitéleti képzéseire a főiskola honlapján elérhető elektronikus felületen lehet jelentkezni 2026. június 9-ig: <https://avkf.hu/hiteleti-kepzesek-felveteli-informacio> Az érdeklődők további felvételi információkat az avkf.hu oldalon találnak.

NYÍLT NAPOK

A Brenner János Hittudományi Főiskolán nyílt napokat tartanak. Győrben, a Brenner János Hittudományi Főiskolán (Győr, Káptalándomb 7.) 2026. április 11-én, szombaton 9 órától és Szombathelyen, a Brenner János Hittudományi Főiskola Szombathelyi Képzési Központban (Szombathely, Szily J. u. 3.) április 23-án, csütörtökön 9 órától. Képzési kínálat: katekéta–lelkipásztori munkatárs alapszak, római katolikus kántor alapszak, hittanár–nevelőtanár mesterszak (osztatlan és rövidített), hitoktató mentor szakirányú továbbképzés, vallásturisztikai szakember szakirányú továbbképzés, keresztény nevelés értékei a köznevelésben pedagógus-továbbképzés. A program során az érdeklődők tájékoztatást kapnak a

képzésekről, találkozhatnak jelenlegi hallgatóinkkal és a főiskola vezetőségével, feltehetik kérdéseiket és bekapcsolódhatnak a konzultációs órákba. Szeretettel hívják és várják a katolikus teológia, hittanítást, az egyházi zene, az egyházi liturgia, a keresztény nevelés és a vallási (zarándok) turizmus iránt érdeklődőket. A képzésekről és a jelentkezéssel kapcsolatos tudnivalókról részletes tájékoztatás elérhető a főiskola honlapján: www.bjhf.hu

SZAKMAI NAP

Fókuszban a függőségek: a pornó címmel szakmai napot hirdet papoknak, diakónusoknak és munkatársainak az Országos Lelkipásztori Intézet és az MKPK Családbizottsága március 19-én, 10–15 óra között az MKPK irodaházába (Budapest VI., Városligeti fasor 42.). Előadók: Filemon Norbert jogász, kutatásvezető, M. Dulácska Csilla mentálhigiénés szakember és Tokodi László OP domonkos szerzetespap. A szakmai napra előzetes regisztrációt kérnek. Jelentkezési határidő: március 12. További információk: <https://oli.katolikus.hu/>, e-mail: oli@katolikus.hu vagy telefon: +36/30-640-1059 (munkanapokon 10-14 óra között).

HANGVERSENY

A Carmine Celebrat Kamarakórus, valamint énekes és hangszeres szólisták húsvétváró egyházzenei hangversenye lesz a kelenföldi Szent Gellért-templomban (Budapest XI., Bartók Béla út 149.) március 28-án, szombaton 16 órától. Orgonán közreműködik: Dr. Bednarik Anasztázia orgonaművész. A részvétel ingyenes. Minden érdeklődőt szeretettel várnak!

KONCERT

Barokk zene Győrből címmel jótékonyági koncertet tartanak március 29-én, virágvasárnap 16 órától a Nagybaldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb). Zenei időutazás a 18. századba – a műsorban megszólalnak gregorián énekek, barokk szonáták, hegedű, zongora, harsona és orgona kísérettel. Vezető karnagy: Sylvia Leidemann argentin–magyar származású csembalóművész, karnagy és zenekutató. Közreműködnek: Encuentros „Találkozások” vokális együttes és barokk kamarazene. Az együttes elhivatott énekesekből álló formáció, amely különböző kultúrák és zenei korszakok találkozását állítja középpontba. Régi zenei alkotások mellett az élő dél-amerikai népzene rendkívül gazdag zenei világot énekkari feldolgozásokon keresztül mutatják be az európai közönségnek. Koncertmester: Gastón Gerónimo (Uruguay). A rendezvény ingyenes. A befolyt adományokat a Győri Egyházmegyei Karitás a szükségét szenvedő családok megsegítésére fordítja.

IV. Bach Maraton Budafokon – a budafoki templomok és zenei szol-

gálattevők közös koncerthétvégéje, melyre március 27–29. között kerül sor, hitből született zenei találkozás: három nap, öt templom, nyolc előadás s közel százötven zenész.

A kezdeményezés célja kezdettől fogva az volt, hogy Bach művei ne elszigetelt hangversenyekként, hanem egymást kiegészítő, elmélyült zenei és lelki élményként szólaljanak meg a budafoki templomokban ökumenikus jelleggel elsősorban a helyi templomok zenészeivel és lelkipásztoraival.

Március 27., péntek 19 óra nyitókoncert a budafok–belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban (Budapest XXII., Savoyai Jenő tér). Előadók: William Byrd Énekegyüttes – Winnington–Ingram Johanna karnagy (budafok–belvárosi Szent Lipót Plébánia karnagy), Ács Dávid László orgonaművész (Gödöllői Szentháromság-templom orgonistája). 20.30-tól „*Bach, a csillagos ég alatt*” – beltéri fényjátékos koncert a Budafoki Református templomban (Budapest XXII., Demjén István utca 2.). Előadók: Baranyi Anna fuvalaművész, Filep Xavér orgonista, szervező (Budafok–Belvárosi Szent Lipót-plébániatemplom orgonistája), Szabadi Zsolt fénytechnikus. Március 28., szombat 10 órától orgonaszimfónia a budafok–belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban (Budapest XXII., Savoyai Jenő tér). A résztvevők megismerhetik a templom orgonájának történetét és működését, betekínhetnek a hangszer belsejébe, sőt ki is próbálhatják. 13 órától orgonaturó a Budafoki Evangélikus templomban (Budapest XXII., Játék utca 16.). A program során a résztvevők három budafoki templom – az evangélikus templom, a Szent Lipót-plébániatemplom és a Jézus Szíve-templom – orgonáit ismerhetik meg. 17 órától *Bach-ária* a Budafoki Péter–Pál-kápolnában (Budapest XXII., Péter Pál utca 2.). Előadók: Kökényessy Júlia Márta énekművész (a budafoki Görögkatolikus Egyházközség görögkatolikus kántora), Sakai Yumiko zongoraművész. 19 órától *Bach csellóra* a budafok–felsővárosi Jézus Szíve templomban (Budapest XXII., Pannónia utca 46.). Előadó: Onczay Zoltán csellóművész. Március 29., vasárnap 11.30-tól szentmise kántorok Bach-szolgálat a budafok–belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban (Budapest XXII., Savoyai Jenő tér). Közreműködnek a budafoki evangélikus, görögkatolikus, római katolikus kántorok, valamint a református egyházközség kamarakórusa. 19.30-tól zárókoncert a Budafoki Evangélikus templomban (Budapest XXII., Játék utca 16.). Előadók: Somogyi Péter hegedűművész, Tóka Ágoston orgonaművész (az Újpesti Baptista Gyülekezet orgonistája), a Budafoki Baptista Imaház Kórusa – Szilágyiné Mátyus Elvira karnagy (a Budafoki Baptista Gyülekezet kántora). A koncerteken való részvétel ingyenes! Önkéntes perselyadományokkal az előadókat és a háttérszervezés költségeit támogathatják!

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 15-19. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT TOSZKÁNÁBA

április 20-26. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

április 29 - május 4. | 6 nap | 449.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 29 - május 3. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

május 11-17. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA

május 20-25. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT DÉL-OLASZORSZÁGBA

NÁPOLY, AMALFI-PARTVIDÉK, CAPRI SZIGETE, VEZÜV

június 2-7. | 6 nap | 519.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 3-7. | 5 nap | 269.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT FATIMÁBA

ÉS SANTIAGO DE COMPOSTELÁBA

június 23-29. | 7 nap | 549.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

július 5-13. | 9 nap | 779.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE ÉS ALTÖTTINGBE

július 24-26. | 3 nap | 159.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

 **Széchenyi Terv
Plusz**
Építsük együtt
Magyarországot!

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Az Európai Unió
finanszírozásával
NextGeneration EU

+36 80 804 050
(ingyenesen hívható)

GOND S Ó R A

Regisztráljon, és érezze magát biztonságban!

Készült Magyarország Kormánya megbízásából.

gondosora.hu